

ສານລົບພະສູນ

ບັນ ບັງຣະທັດ

ບັນ ສິນທິຄິດ

ບັນ ສຸດທິອາວ

ຮອບຮວມແລະຈັດພິມໂດຍ ສົມສັກ ວົງວານິດ
ທີ່ແຊນດີເອໂກ ຄາລິຟໍເນຍ ສະຫະຣັດອາເມຣິກາ, ໒໐໐໙

ບັນ ບັງຣະຫັດ

(ອັ ອັ ອັ ອັ ອັ ອັ ອັ ອັ)

ດວງນີ້ ຊື່ວ່າບຸແຜ່ນທໍຣະນິດັນ	ກຸມພຣະກອນກຳໄຮບ	໑
ເກາະກ່າຍເກີຍໂລບລັງວ	ສເນນຄ້ານໂຄ່ນຄອນ	໒
ຄະເຄື່ອນຄຸງແກ່ນເຫງົ້າ	ກາກາບໄກວກະຈັດ	໓
ເສລາເນົາພູຜາ	ເກື້ອນທະຣັງທະລາຍຢ້ອງ	໔
ອານົນເນົາແນບພັນ	ເຟືອນຟາດຟອງສຸມຸດ	໕
ນາໂຄຄະ	ຄາດໂຮງຮາມຢ້ອງ	໖
ຈັກກະວານເຫຼື້ອມ	ຄິຣິທາງວຍທາງ່ວນ	໗
ນາຄະເຟືອນຟັງຟ້າວ	ຜູ່ມເຟື້ອຍແຄ່ເຟືອຍ	໘
ຄຸທອ້າປີກຂັນ	ຂໍາເນກເຮືອງຣິດ	໙
ຈັນໂທເນົາມົມຸດ	ມຶດແສງສູນອ້າ	໑໐
ໃສສ່ອງເຮືອງຮາວຖ້ານ	ອັງສີສຸຣິເບດ	໑໑
ຍາມທ່ອງທຽວລ່ວງຟ້າ	ພິມານເອື້ອມອາດສມີ	໑໒
ມິຄສິງສວັນຢ້ອງ	ບໍຣະເມປະນົມແມ່	໑໓
ເມືອງມາບເຫຼື້ອມ	ແສງແກ້ວແກວ່ງທະຣັງ	໑໔
ໄຟກໍລຸກອົບໄຫ້	ເສນາດທະເນົາມຸດ	໑໕
ແປວເປັງເຮືອງອະຣຸນ	ທອບແສງສູນຟ້າ	໑໖
ບາລັງຊ້ອນ	ໄສຍາອິນທະຣາດ	໑໗
ສນຸກຍິງລ້າ	ລົມເປື້ອງປິ່ນໄກວ	໑໘
ດາວະດິງຊັນ	ເທວະດາເມືອງມອດ	໑໙
ຕລົບຕ່າວຟັງ	ພິມານເຕົ້າຕຸ່ມຕອນ	໒໐
ລະແຫ່ງຫ້ອງ	ຜາສາດເຮືອງຣິດ	໒໑
ລົງທ່ອງທຽວນິຄົມຄົນ	ຄວ່າສູນສແວງເຫຼ້ນ	໒໒

ເລີຍຮິນຊ້າ	ປະສັດເມົາມົວເດືອດ	໒໓
ກະສັນປົວຟ້າງ	ຈັນທະກຸ້ມເມກກຸ້ມ	໒໔
ທຸກສິ່ງທົງເຂດຂ້ອງ	ຮຽກຮ່ວມຮຽງຮະຫັດ	໒໕
ທົງທອງທຽວເວຫາ	ສວກປະສົງສແວງເຫຼ້ນ	໒໖
ແລ້ວຈົ່ງລົງລອຍລ້າງ	ສນຸດໂທໂທມອາບ	໒໗
ສະສ່ວຍລ້າງເມກຟ້າ	ຜຍອງກ້ວກິນຊົມ	໒໘
ທຸກຊ່ອງເວ້ນ	ພົມພາກພາຍພະວັກ	໒໙
ຮິທ່ອນເຄືອງຄຳຮັກ	ຮໍ່ເຜີຍຜົນແທ້ນ	໓໐
ຕາບໄປ ຖອງຖຸນັດເອື້ອມ	ສເນນທອງທຽວທ່ອງ ຍາມໃດ	໓໑
ຈັກຄ່ອຍຄອຍຄາດຢື້	ຢຽວຫ້ອນຫອບພຣະຈັນ ຢູ່ແລ້ວ	໓໒
ນັບແຕ່ໃຕ້ໂລກຟື້ນ	ພົມພາກພາຍພະວັກ ມານີ້	໓໓
ທຸກສຳຮ່າງຄິດ	ໄຄ່ຄອງຄະນິງຕຸ້ມ	໓໔
ຄິດເນື້ອບາລັງຊ້ອນ	ໄສຍາອິນທະຣາດ ປາງນັ້ນ	໓໕
ສນຸກຍິ່ງລ້າ	ລົມເປື້ອງປິ່ນໄກວ	໓໖
ທຸຍຮຸ່ງຫ້ອມ	ຄະນິງປ່ອງແປວສນຸດ	໓໗
ຄະນິງນິງສີ	ພາກພຣະໂທມີໄດ້	໓໘
ຄິດໄຄ່ທວຍທະຮັງປິ່ນ	ຍໍຕາວເປື້ອງແກວ່ງ ເອົານັ້ນ	໓໙
ຟູຟາດມ້າງ	ຕູ້ຕອງຕອກກະແຈ	໔໐
ລົບລ່ຽມດ້າວ	ໄຂປ່ອງແປວຮະຫັດ	໔໑
ຫຼົວໂທມທອງຂັດ	ມິດຂມອງເໝືອນໄໝ້	໔໒
ຫຼົງຈັກທວຍທົງອ້ມ	ຈັກກະວານຮຽງຮ່ວມ ເອົານັ້ນ	໔໓
ກົວທໍ່ຟ້າແປ່ຂວ້າ	ຂນາມເຄົ້າຄວໍ່ຄວາມ	໔໔
ມົວມືດໄໝ້	ມ້າງແຜ່ນຜັນທະກິດ	໔໕
ກັບເລົ່າເລີຍຮິນຂລັງ	ຕອບແຖນເຖິງເຕົ້າ	໔໖
ນັບທໍ່ລອງດູລ້າ	ຕາມຕາອະນັນເນກ ມານັ້ນ	໔໗

ກັບເລົ່າຄວັນເກົ້າຟ້າ	ເຮືອງກຸ້ມເມກກຸ້ມ	໔໘
ໃຈມ່ອມອ້າຍ	ໝາຍມຸ່ງພຣະໄມມິດ	໔໙
ຊີດ່ອຍປຸນປ່ອງຮັກ	ຮ່ວມຮຽງຮາວຖ້ານ	໕໐
ສົມພານເບື້ອງ	ປາຣະມີຮຽງຮອດ ກັນແລ້ວ	໕໑
ສຸດຟາກລອງເລິກລ້າ	ພິລາກຽວກ່ອນລ່າ ໄດ້ເດ	໕໒
ແນນເກົ້າເກືອ	ເກີດຮ່ວມຮຽງຮັກ ແລ້ວນັ້ນ	໕໓
ໃຜທ່ອນຂົນຂັດເຂົນ	ສວາດດູດາຍໄດ້	໕໔
ສົມຄວນໄດ້	ຊິໄລວາງປະປ່ອຍ ເປັນລື	໕໕
ແມ່ນວ່າສຸດຟາກຟ້າ	ທະຍານຍື່ນຢ່ອງເຖິງ	໕໖
ອາກາດກວ້າງ	ສຸດຂອບຈັກກະວານ	໕໗
ເມທະນີສຸດ	ຊົ່ວຕາເຕັມຢ້ຽມ	໕໘
ເໝີຍເໝືອຍໄຫ້ງ	ຮ່າຮວຍຊ້ອນກິ່ງ	໕໙
ຜາຍໄຜດໃຫ້	ດິນຊື່ນຊຸ່ມອິນ	໖໐
ຮຸກໄຂດ້າວ	ແດນໄພພົງເຖື່ອນ	໖໑
ຍູທ່າງໄຂຂາບກ້າ	ລະອອງຫ້ອມຫີນຫອມ	໖໒
ໂຍທິກາພ້ອມ	ສາຣະພິພວງພິ	໖໓
ແນງພູບິນລ່ວງລ້າ	ປະສົງແສ້ວສວາບລະອອງ	໖໔
ພີ່ຂໍຖາມຂ່າວນ້ອງ	ນົງຖ່າວຖນອນສີ	໖໕
ຍັງຄ່ອຍທົງຄວາມສຸກ	ປົງຊອນແຊມຊ້ອນ	໖໖
ຫຼົ່ວປະສົງສ້າງ	ສົມພານພຽງພີ	໖໗
ຂໍແຕ່ນ້ອງນາດໄທ້	ພຣະໄມຊ້ອນຂອດຮຽມ ພິຖ້ອນ	໖໘
ໂອນ ສົງສານບຸບຜາພ້ອ	ດວງຫອມເຫີຍກິ່ນ ພິເອີຍ	໖໙
ພູມມະຣິນສ່ວນແສ້ວ	ສແວງກ້ວກິ່ນລະອອງ	໗໐
ເຈົ້າຜູ້ມາລາສ້ອຍ	ໄພພະນອມໃນປ່າ ຮຽມເອີຍ	໗໑
ບານເຮືອແຫ້ງ	ຍາມແລ້ງຫຼົ່ນດາຍ ແລນ	໗໒

ນ້ຳສຸດມູນນາກລ້ຽນ	ລຶບແຜ່ນທໍຣະນີ	ກຸລ
ລົມພານພັດ	ຟາດຟອງກະຈາຍຟ້າ	ກຸ໔
ຫົງຄຳຜ້າຍ	ບິນບິນສເນີວ່າວ	ກຸ໕
ສັງບໍ່ເປື້ອງປິ່ນໜ້າ	ມາພີ່ເຜີ້ອລົມ ບ້າງເດ	ກຸ໖
ພີ່ຂໍຖາມຂ່າວນ້ອງ	ເນື້ອໃໝ່ມາຣະສີ	ກຸ໗
ມະໂນທວານຍັງ	ທ່າງຊັ້ນໃນຫັນ	ກຸ໘
ຫຼົວ່າ ມະໂນທວານນ້ອງ	ລົມຕີເປື້ອງແກວ່ງ	ກຸ໙
ຂໍແກ່ອິນທະຣາດຣູ້	ຍານເຕື້ອງໄຕ່ຕອງ ພີ່ຖ້ອນ	ກຸ໑໐
ປອງເຢີ ເຈົ້າຜູ້ໂສລະສະຊັ້ນ	ມະຫາພົມພຽງພາກ ກັນນັນ	ກຸ໑໑
ໃສສ່ອງເຮືອງຮອດຟ້າ	ພິມານຢ້ຽມຜຸ່່ພະໂຍມ	ກຸ໑໒
ຊື່ວ່າຍຸຕໂຍກພັນ	ພາຍຣະເນກນອງນະທິ	ກຸ໑໓
ໄຕພະຕິງສາທິບ	ທິສວາງສວັນຍ້ອງ	ກຸ໑໔
ຍົມຍັງປາຣະນິກັນ	ໄສຍານິດທະເນັງ ມານັນ	ກຸ໑໕
ນັບແຕ່ ມີນິນພາກພັນ	ແຖມຖ້ານຖ່າຍຣະດູ	ກຸ໑໖
ພີ່ນີ້ ເປັນດັ່ງໃຍບົວຂ້ອງ	ພາຍສານສົມປໂຍກ ຈິງແລ້ວ	ກຸ໑໗
ໂອ້ໂອບເອົາແມ່ປ້ອງ	ປຸ່ນສ້ອມຊ່ວຍແຫຼມ	ກຸ໑໘
ກໍບໍ່ລຸລາບສ້າງ	ຊ້າເລົ່າພອຍສລາງ	ກຸ໑໙
ມະໂນທວານທຸກ	ທັງໂທມຣາວບ້າ	ລ໐
ເປັນດັ່ງ ອັກຄີໄໝ້	ຟອນຟາງເຟືອຍປ່າ	ລ໑
ຄຶດໄຄ່ຫອບແມ່ນ້ຳ	ທັງຫ້າອາບສົງ	ລ໒
ກໍບໍ່ເປັນໄປໄດ້	ໂດຍດັ່ງມະໂນນິກ	ລ໓
ເພາະວ່າ ມະຫານະທິທັງເປັງຈານ	ຢູ່ກວັງໄກຮ້າຍ	ລ໔
ວ່າຈັກໂອມເອົານ້ຳ	ອະໂນມາລ້າງສວ່າຍ	ລ໕
ພໍໃຫ້ຫາຍໂສກຮ້ອນ	ຂນັງເປື້ອງຝ່າຍຫຼັງ	ລ໖
ກັບກໍຕັ້ງເຂດໄວ້	ຫ້າຂວບພັນວັດສາ	ລ໗

ອານົນກິນກິນທາງ	ແຫ່ງມັນທະເລົາໄໝ້	໙໘
ໄພພະນັງເຮື້ອ	ຮາວເຂົາຊຽວຄວີ້	໙໙
ຄິດໄຄ່ມ້າງມ່ນມ້ວຍ	ມົວຂວ້າໄຂວ່ຂົນ	໑໐໐
ຫຼາຍສຳໄມ້	ໃນປ່າອະນັນທັກ	໑໐໑
ຫາລຳເປັນຂອງທອນ	ແກ່ນຈັນບໍ່ມີໄດ້	໑໐໒
ຄົນເຕັມບ້ານ	ຄາເມມີມາກ	໑໐໓
ຫາຜູ້ຕ້ອງ	ມະໂນໄທ້ໄປ່ມີ	໑໐໔
ຄືດັ່ງ ຈັນຣິກຟ້າ	ເປັນຄູ່ສຸຣິໂຍ	໑໐໕
ຮັງສີໃສ	ສ່ອງເຍືອງຍັງດ້າວ	໑໐໖
ຮັງສີຊ້ອນ	ຊົມກັນກາງກາດ	໑໐໗
ບໍ່ອາດນ້ຳອແນບຊ້ອນ	ຊົມເຫຼ້ນກ່ອນຈຽງ	໑໐໘
ອັນວ່າ ບຸບຜາທ້າວ	ທອນໂຮຍຮົດຮ່ວງ	໑໐໙
ໜາມກ່ອນກ້ຽວ	ແກມກ້ານແຕ່ລຳ	໑໑໐
ນ້ຳວນອດຕ້ອງ	ເຕົ້າຕຶ່ງທອນທວນ	໑໑໑
ເດີນໂກທົນ	ຈາກພຣະໄມມີໄດ້	໑໑໒
ຫາກອ່າວຍິນຕລົບຊ້ອຍ	ແຊງປະທຽນທາທີ	໑໑໓
ມີໄດ້ ປຸນປຽບປານແມ່ຊ້າງ	ສານຕື້ຕື່ມຕອງ	໑໑໔
ຕ້ອງຕື່ມຂີ້	ຂວານຜ່າພູຜາ	໑໑໕
ເສລາກອງກວນກະຈັດ	ມ່ນເຫັງເຫັນຟື້ນ	໑໑໖
ອິນຮຳຖອງເຖິງແຈ້ງ	ຄະດີໂດຍດອມເຫດ ເຮວຖ້ອນ	໑໑໗
ມີໃຫ້ຮັກພິ່ງພັງງ	ຊິເອົາຕຸ້ມຕ່ອນຂວັນ	໑໑໘
ພໍ່ບໍ່ໃຫ້ຄາດຮ້າງ	ເຫິນທ່າງພຣະໄມມິດ	໑໑໙
ພໍພຣະໂທຈັກ	ໄຄ່ຄອຍຄອງຕຸ້ມ	໑໒໐
ຂໍແກ່ອີສູນທ້າວ	ແນມສມອນຊົມຊ່ອຍ	໑໒໑
ອິນທາກຮອຍຮຳເບື້ອງ	ສເມີຊ້ອນສ່ອງເງົາ ຢູ່ແລ້ວ	໑໒໒

ອາຫຼຽງຕົນເຂົ້າ	ສູນພຣະຈັນແຖມເລົ່າ	໑໔໓
ມົວມົດກຸ້ມກົບຟ້າ	ບັງກັງກ່ອມສະມີ	໑໔໔
ສະມີເປື້ອງເລື່ອມຊ້ອນ	ຮຽງຮ່ວມອາສີ	໑໔໕
ປະເບັງເງິງວ່າສະມີ	ບໍ່ສ່ອງໃສສູນໄໝ້	໑໔໖
ອາທິດທຽວເທິງຟ້າ	ອາສີຮຽງຮ່ວມ ກັນແລ້ວ	໑໔໗
ຄັນວ່າ ອາຫຼຽງຊ້ອນແຊກເຂົ້າ	ສູນອ້າບໍ່ເຮືອງ	໑໔໘
ອາທິດທຽວລ່ວງຟ້າ	ເງື່ອນແງ່ພະໂຍມບົນ	໑໔໙
ອາຫຼຽງ	ເລື່ອມຮັງສີເສົ້າ	໑໕໐
ອັນວ່າ ຈັນທະຮັງເຫຼ້ອມ	ບໍ່ມີເພັງແຮມຄ່າ ອວນເອີຍ	໑໕໑
ອາທິດບໍ່ເບັງບ້າ	ເພັງແຈ້ງດັ່ງພຣະຈັນ	໑໕໒
ຍາມເລື່ອ ດີຖືຕັ້ງ	ເດີມປີຣະດູໃໝ່ ມານັ້ນ	໑໕໓
ດອກເກດບານເຮືອເຮົາ	ໜາມລ້ອມແຄ່ລ່າ	໑໕໔
ເຈົ້າຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດເຊື້ອ	ດວງຫອມດອກເດື່ອ ຮຽມເອີຍ	໑໕໕
ສຸກກ່ອນລ່າລຽບຂວັນ	ແຂວນຊ້ອນຢູ່ຊອນ	໑໕໖
ສະພັງພ້ອ	ພວງພິສາຣະພິ	໑໕໗
ກັນນິກາການ	ເຮືອໄພພິງດ້າວ	໑໕໘
ພູມມະຣິນແສ້ວ	ສແວງອອງເອົາກິ່ນ	໑໕໙
ຍູທ່າງສຸກຢູ່ຝັນ	ແຝງກ້ວກິ່ນລະອອງ	໑໖໐
ມັນມີໄດ້ເດືອດຮ້ອນ	ໂທມະນາດໃນຂມອງ	໑໖໑
ບໍ່ທ່ອນຂົນຂວາງຂັດ	ວາດເຊີງຊາຍດັນ	໑໖໒
ອັນວ່າ ພິໄສເຊື້ອ	ຊາວຊົນມະນຸດຊາດ ເຮົານີ້	໑໖໓
ມີທັ້ງຂອງ	ຂັນງເປື້ອງບໍ່ມການ	໑໖໔
ໂທມະນາດຮ້ອນ	ໃນເທບທອງທິບ	໑໖໕
ຮົມມະນັງຂັດ	ວາດເຊີງຊາຍດັນ	໑໖໖
ໃນທົນຫ້ອງ	ມະໂນທວານທຸກສໍ່າ	໑໖໗

ໃຜລ່າຢ້ຽມ	ເຫັນໃດງ່າຍດາຍ ບຸເດ	໑໔໗
ຈັນທະນິກດັນ	ເງື່ອນແງ່ພະໂຍມສູງ	໑໔໘
ອາຫູຍັງ	ທ່ອງທຽວຢາມຢ້ຽມ	໑໕໐
ອາທິດຈອນຈິດຟ້າ	ຄະນັງຄັນຂັຕຣິກ	໑໕໑
ອາຫູຍັງຢ່ອງຢ້ຽມ	ຢາມໃຫ້ຖືກສູນ	໑໕໒
ທິພຕວຍຕ່ອນຫຼ້າ	ຊິຫຼົງຮ່ວມທາງຄິດ ແລເຍີ	໑໕໓
ເປັນດັງ ຝົນຮິນເຊີຍ	ແມ່ຊົນທະຮັງແຫ້ງ	໑໕໔
ທອມຈິດດຳດິນດັນ	ເດີນຝົນແຝງຂອບ ແມ່ເດ	໑໕໕
ເຂົາເຂື່ອນມ້າງ	ທະລາຍລົ້ມລ່າວລຽນ	໑໕໖
ເປື້ອງປິ່ນແປ້	ຊົງຂອບຄັນທະເສ	໑໕໗
ກົລທົນໃນຄາເນ	ມືດຄວັນທະຮັງໄໝ້	໑໕໘
ສາຍາເງົາງວ່າເງື່ອນ	ພຣະອາສີສູນເມກ	໑໕໙
ຈັກກະວານໂຄບຄ້ານ	ແດນດ້າວເດື່ອງທາງວຍ	໑໖໐
ວ່າຈັກ ບຸແຜ່ນພັນ	ທຽວທ່ອງທ່າຣິດ	໑໖໑
ທະຍານເວຫາຮ່ວມ	ຮຽງພຣະຈັນແຈ້ງ	໑໖໒
ດຳດິນດັນ	ເນໂຂຂຳເມກ	໑໖໓
ຜັນລ່ວງຟ້າ	ອົງເອື້ອນແທ່ນອິນ	໑໖໔
ແປດແຜ່ນພັນ	ພົມມະວາດວົງກົດ	໑໖໕
ໃນພົງໄພ	ເດືອດກະຫາຍທົວຂ້ອນ	໑໖໖
ອາກຽນລ້ອມ	ຄະນານັນເນືອງນີ້	໑໖໗
ສັດສາມານມອດມ້ຽນ	ພຣະໄມຂັນຂາດແດນ	໑໖໘
ຍັງແຕ່ ພຣະຜ່ານແຜ່ວ	ຕັດສ່ອງຜຍາທົບ	໑໖໙
ໄພທິຍານເຍືອງ	ສ່ອງທາງທຽວເຕົ້າ	໑໗໐
ນຳສັດເຂົ້າ	ນິຣະພານຜາຍຫວ່ານ	໑໗໑
ທຽວໄຜດຄົນສະຄັງແຄ້ນ	ນຳຂຶ້ນສົ່ງເຖິງ	໑໗໒

ຕັ້ງແຕ່ ກັບຖ້ອນຫ້າ	ສິບຊາດຊາດິກ ມາຜຸ້ນ	໑໗໓
ພຣະພໍ່າເພັງປາຣະມີ	ທ່ຽງທັມໝາຍໝັ້ນ	໑໗໔
ສີ່ອະສິງໄຂຕັ້ງ	ພຣະໄທປຸ່ນປຸກຮຽກ	໑໗໕
ກໍຈິ່ງລຸລາບໄດ້	ຍານແກ້ວແກ່ນທັມ	໑໗໖
ພຣະຈິ່ງຕັ້ງ	ພຸທສາດສອນສັດ	໑໗໗
ບົງຣິດບົງບຽວ	ໄຜດຄົນຄາແລ້ງ	໑໗໘
ນໍາສັດຂວ້າມ	ສິງສານສາຄະເຣດ	໑໗໙
ໄຜດໃຫ້ຮຽງແທ່ນແກ້ວ	ເກີຍຜັງງຸ່ມວນ	໑໘໐
ຝຸງສໍາສັງງ	ສັດໝູ່ບຽວບຸກ	໑໘໑
ພຣະສ່ອງເຍືອງຍັງເວນ	ເວທນານໍາຂວ້າມ	໑໘໒
ພຣະຜູ້ບົງສນິດລ້າ	ສໍຣະຍານເຍື້ອນສ່ອງ	໑໘໓
ຜາຍໄຜດສັດຕໍ່າຕ້ອຍ	ນໍາຂຶ້ນສູ່ສວັນ	໑໘໔
ເຍືອງຄວາມໃຫ້	ພຽງຮອມພໍຮຸ່ງ	໑໘໕
ຖວາຍບາດພໍພາດໄວ້	ຜຍາກວ້າງຮໍາຮອນ ຫັນຖ້ອນ	໑໘໖
ເທື່ອນີ້ ຈັກເດີນໄປກ້າ	ພູເງິນງາມຍິ່ງ ທີ່ນັ້ນ	໑໘໗
ບໍ່ອາດໄຮ້ແກ່ນແກ້ວ	ກັລຍ້ອຍຍອດຊີວັງ	໑໘໘
ຍູທ່າງຮັກຮ່ວມຝັນ	ສົມສິ່ງໃຈປະສົງ	໑໘໙
ບັນທົມຖວາມຈາມມະຣີ	ຣາຊສິງຫານຫ້ອງ	໑໙໐
ມີທັງຄູຫາຫ້ອງ	ເມັງຊອນແຊມຫິ່ງ	໑໙໑
ມີທັງຫໍຊໍຟ້າ	ນຸ່ງແປ້ນປ່ອງລົມ	໑໙໒
ຟັງເຢີ ໄສມສະອາດເນື້ອ	ນົງຖ່າວສາວຮາມ ຮຽມເອີຍ	໑໙໓
ຄໍາພີ່ທູນ	ແທບດິນຕາງຫ້າ	໑໙໔
ເຊີນໝ່ອມຕອງຕາແຈ້ງ	ຄໍາຄະດີໂດຍເຫດ	໑໙໕
ຄໍາພີ່ທູນແທບພັນ	ຖວາຍໄວ້ຮໍາຄະນົງ ແດ່ຖ້ອນ	໑໙໖
ອັນທີ່ ທັມມະຊາດເຊື້ອ	ອັຄເບດພະໂຍມປົດ ກໍດີ	໑໙໗

ມີໄຄ່ພໍ່ພະໄທບົນ	ແບບໃຜຜົນແທ້ນ	໑໙໗
ທັມມະດາມ້າ	ອາຊະໄນມະນີກາບ	໑໙໙
ລືທ່ອນໂຍມຍົດຄ້ານ	ອິດທິເຕັ້ນຖົບຜຍອງ	໒໐໐
ເມື່ອໃດ ຄັນປະສົງທ່ອງທຽວເຖິງຫ້ອງ	ດາວະດິງໃຕ້ຍ່ານ ຍາມໃດ	໒໐໑
ມັນກໍ ກວັກປົກພິແຜ່ນຜ້າຍ	ຜຍອງລ້າລ່ວງກະວານ	໒໐໒
ໃຕ້ລຸ່ມອ້າງ	ລືອາດອັນດຽວ ນີ້ແລ້ວ	໒໐໓
ສັດສຳເນືອງເຜືອງພົບ	ມອບຝົນແຝງນ້ອມ	໒໐໔
ນາວາເປື້ອງ	ແປວຂັນເຂີນຂາດ	໒໐໕
ຫົນແຮ່ໄຂວ່ຂ້ອນ	ເຂີນກ້ອນກ່ອງທະຣາ	໒໐໖
ອາທິດລັບຂອບຟ້າ	ລົງລຸ່ມເສົາສເນນ	໒໐໗
ຈັນທະຮັງໃສ	ສ່ອງງາມເງົາແຈ້ງ	໒໐໘
ບໍ່ກວ່າປັນຍາຖ້ອນ	ຕອງດູທາເຫດ ເອົາຖ້ອນ	໒໐໙
ເຕັມຄິດເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ານ	ຕາມຂໍ້ບ່ອນຄະນິງ ຫັນຖ້ອນ	໒໑໐
ຊາດທີ່ຫົງ ທ່ອນທັນທີເວັ້ນ	ວາງສະໃສສ່ອງ ໄດ້ເດ	໒໑໑
ປະກອບຮຽງແທ່ນແກ້ວ	ຫານຮ້ອນທ່ອນຊິຖອຍ ເມື່ອໃດ	໒໑໒
ກົວແຕ່ເດີນໄກຮ້າງ	ຄຳພະໄມ້ມາຍຫ່າງ ເສັ້ງແລ້ວ	໒໑໓
ຄິດໃຄ່ ຮຽງປະກອບແກ້ວ	ກອນຖ້ອຍຖອດຂມອງ	໒໑໔
ຄຳນີ້ ໄວ້ແກ່ອິນທິຣາດເຈົ້າ	ຢັ້ງຂ່ວນທົງຄິດ	໒໑໕
ພໍ່ພະໄທຈັກ	ໃຄ່ຄອຍເຫັນໜ້າ	໒໑໖
ຂໍແກ່ ເທໂວປ້ອງ	ປຸ່ນສານສົມຊ່ອຍ ຮຽມຖ້ອນ	໒໑໗
ຂໍໃຫ້ເຖິງທີ່ຊັ້ນ	ຊົມເກື້ອກ່ອນສະນີ	໒໑໘
ຊາດທີ່ພາສາເຊື້ອ	ອານົນນາມນາກ	໒໑໙
ເນົາເນັ້ງ ພັນທະເມກກ້ຽວ	ສເນນຄ້ານໂຄ່ນຄອນ	໒໒໐
ປຸ່ນແປງຍວງຍັງໜ້າ	ພາສາປ້ອງບາດ	໒໒໑
ມົນຕະຣາດຕ້ອງ	ຕຶງໃຕ້ເພື່ອອິດທິ	໒໒໒

ສີສະອາດນ້ອຍ	ນາມໜ່ວຍິງເກ	໒໒໓
ພໍ່ໃຈຈັກ	ໃຄ່ຄອງຊາຍຊ້ອນ	໒໒໔
ສຸດເລື້ອມີຊາຍຊ້ອນ	ເຊີຍປະສົມຮຽງຮ່ວມ ຍາມໃດ	໒໒໕
ຍູຍົກອ້າງ	ເອົາຊ້ອນໜ່ວຍສີ	໒໒໖
ພຽນພ່າວອນສວາງຊ້ຳ	ຊຸມພູຈິດຕະນາກ	໒໒໗
ຂໍ່ຈິ່ງ ຊູ່ຊ່ອຍນ້າວ	ແນນເຂົ້າແນບສົມ ພິຖ້ອນ	໒໒໘
ໃຜຜູ້ມີຜຍາແຈ້ງ	ຈຳຄອງຄິດຮຳ ດູຖ້ອນ	໒໒໙
ຢ່າຟັງເຜືອນມາກຂໍ້	ໄຂຕ້ານຕື່ມແຖມ ຫັ້ນຖ້ອນ	໒໓໐
ຈຽມແຕ່ ພົມແພງສ້ອຍ	ສົມພາວບໍ່ເຕື້ອງຕໍ່	໒໓໑
ແຮ່ງຄິດ ຊ້ຳແຮ່ງເຫັນບ່ອນຂ້ອງ	ກອນນ້ອງຮຸ່ງດາຍ	໒໓໒
ແຕ່ວ່າ ແນນກ່ອນຝັນ	ແຝງຮ່ວມພຣະໄມສິດ ຢູ່ແລ້ວ	໒໓໓
ຄິດວ່າ ພັນດວງຕາ	ໄປ່ຂົນຂັດໄວ້	໒໓໔
ແນນນຳກ້ຽວ	ກັນລົງລືຕ່າງ ໄດ້ເດ	໒໓໕
ບຸນປະກອບແກ້ວ	ກັນແລ້ວຫ່ອນຂົນ ໄດ້ລື	໒໓໖
ແນນທໍ່ມື້ມເຂດຂ້ອງ	ຂັນງີ່ທິງທຸກ	໒໓໗
ເລື້ອໃດ ຈັກໃຄ່ປຸນປອງພົບ	ປຽບປຸນປາງແກ້ວ	໒໓໘
ສະລະຊີ້ວັງໄວ້	ຖວາຍເວນທຸກຊາດ	໒໓໙
ລົດຊົ່ວມ້ຽນ	ເລື້ອຟ້າຮ່ວມຊະແນນ ແດ່ເນີ	໒໔໐
ຄິດເລື້ອ ຍາມອົງເອື້ອມ	ຜົນພອນໂທມປີ້ ວັນນັນ	໒໔໑
ນ້ຳແບ່ງຂັນເຂດໄວ້	ປະສົງຊ້ອນຊົ່ວມອນ ພິ່ແລ້ວ	໒໔໒
ທິພດວງສົນິດຫ້າ	ໂສມງາມພຣະອິນຫຼໍ່ ຮຽມເອີຍ	໒໔໓
ຖວາຍບາດພໍ່ພາດໄວ້	ພຽງພັນພ່າງຕີນ ແດ່ເນີ	໒໔໔
ຄຳນີ້ ເສັງສ່ຽງໄວ້	ນາງນາດທໍ່ຣະນີ	໒໔໕
ທັງພາຍບົນ	ເທພດາຈຳແຈ້ງ	໒໔໖
ພາຍຂວາໄວ້	ບໍ່ຣະເມພຣະແນ່	໒໔໗

ພາຍຊ້າຍໄວ້	ນາງນ້ອຍເມກຂະລາ	໒໔໗
ໂສພ່າມວນສວາງຊັນ	ມະຫາຄຸນຄຸດນາກ	໒໔໘
ຢ້ຽມລ່າເບື້ອງ	ຕາຊ້າຍເຊືອດແນມ ແດ່ເນີ	໒໔໙
ແລ້ວຈຶ່ງ ປົງປະສິດຕັ້ງ	ຄັນທິລົງອິກ	໒໕໐
ຮ້ອນຮອດຟ້າ	ພຣະອິນແຜ່ວຜ່ເຫັນ	໒໕໑
ໃຜຫາກ ວາງສະບົດໄວ້	ລອງແປເປື້ອງໄປ ໄປນັ້ນ	໒໕໒
ໃຫ້ທຽວລົງຊ່ວງໃຊ້	ໃນໜ້າໜຶ່ງອະສົງ ຫັນຖ້ອນ	໒໕໓
ກໍຈຶ່ງ ໂຮມມິ່ງໜັ້ນ	ສມອນທຽມຮົດ	໒໕໔
ປຸ່ນດັ່ງ ຈຽມປາງຮັກ	ຮ່ວມພານາງຟ້າ	໒໕໕
ຕາບໄປທັນເຖິງຊັນ	ນິຣະພານພັນກິເລດ ເນື້ອໃດ	໒໕໖
ຂໍໃຫ້ໄດ້	ຊົມຊ້ອນດັ່ງປະສົງ ແດ່ຖ້ອນ	໒໕໗
ແຕ່ວ່າ ຮັກຮ່ວມຝັນ	ສມອນຍິ່ງຍັງທຸກ ພິແລ້ວ	໒໕໘
ພິບໍ່ປຸ່ນປອງຮັກ	ຮ່ວມໃຜຜົນແທ້ນ	໒໕໙
ຍັງທ່ຽວ ແພງພຣະອອນນ້ອງ	ໃນທອງປານແວ່ນ ຈິງແລ້ວ	໒໖໐
ບໍ່ແບ່ງຫ້ອງຫຼີກລ້ຽວ	ລອງເຫັນລ່າຍຄ່າ ດອກນາ	໒໖໑
ຂໍແກ່ ທິພສມອນເຍື້ອນ	ສໍຣະຍານຍົດຜ່ ຫຼົງຖ້ອນ	໒໖໒
ນັບແຕ່ພາຍພາກນ້ອງ	ຄະນິງໄອ້ອ່າວເຖິງ ນາກແລ້ວ	໒໖໓
ທຸກທີ່ພັດປະກອບແກ້ວ	ໄອ້ອ່າວຄະນິງຫາ	໒໖໔
ຄະນິງນິງສີ	ຮຸ່ງຫຼາຍເຫັນໜ້າ	໒໖໕
ເຈັບຈົດໃນທອງແທ້ນ	ຄະນິງນາງໃນແວ່ນ	໒໖໖
ແມ່ນວ່າ ແສນສິ່ງນ້ຳ	ອະໂນລ້າກໍເລົ່າໜອງ ຢູ່ແລ້ວ	໒໖໗
ອັນທີ່ຄຳຂຽນຂໍ້	ໄຂເປັ້ງແປວຣະທັດ ດວງນີ້	໒໖໘
ເປັນທີ່ຂົນຂັດທາງ	ເຍດທະຜົນເຜີຍອ້າ	໒໖໙
ຍັງໄປຖອງເຖິງພື້ນ	ອຸມພູຈິຕນາກ	໒໗໐
ຢ້ານແຕ່ ຂັບບໍ່ຖືກຂໍ້	ເວທ້າຍແປງຂົນ ບຸເດ	໒໗໑

ໃຜວ່າຄູບາຫ້ອງ	ສີໂຫຊິເວ້ນຫຼີກ ເປັນລື	໒໗໓
ເຈັດວັນ ກໍຈົ່ງຫຼົງລຳຢ້ຽມ	ຄະນາເນື້ອແຕ່ລະຍາມ	໒໗໔
ຫາກຢູ່ແຖມຖຸນອມເນື້ອ	ວຽນລະວັງວົງຄອບ	໒໗໕
ມີໄດ້ຄະຄາດແຄ້ວ	ໄກຮ້າງຮ່ວມສເນ	໒໗໖
ອະນັດຊາດເຊື້ອ	ການມະເບບທຽມຮິດ	໒໗໗
ລືທ່ອນຫຼົງຫຼໍ່ຂັດ	ຂາດສເນສເມີໄດ້	໒໗໘
ແມ່ນວ່າ ດາວະດົງຊັ້ນ	ເມືອງສວັນສນຸກຍິ່ງ ກໍດາຍແລ້ວ	໒໗໙
ຍັງໄປປຸນປຽບແກ້ວ	ຍານກັ້ງກ່ອນຈຽງ ພິ່ແລ້ວ	໒໘໐
ຕາບໄປລຸແຫ່ງຫ້ອງ	ຊັ້ນຊີພິມມະວັກ ເນື້ອໃດ	໒໘໑
ລືທ່ອນຂົນຄຳມີ	ມິດທະນາກາງກັນ	໒໘໒
ແມ່ນຈັກຍໍຕົນຂຶ້ນ	ພຽງພິມພາຍພາກ ພະວັກຜັນ	໒໘໓
ລືທ່ອນຂົນຂາດເວ້ນ	ວາງໄດ້ຊົ່ວມອນ ມາກແລ້ວ	໒໘໔
ເປັນດັ່ງ ສີວິໄຊເຊື້ອ	ຊາວເມືອງປຸນປ່ອຍ ປາງນັ້ນ	໒໘໕
ບຸນແບ່ງຍູ້	ຍາມນ້ອຍນຶ່ງຖອຍ	໒໘໖
ພຣະກໍ ທົງແທ່ນສ້າງ	ພິມເພດເພັງສິນ	໒໘໗
ສີໄວວອນກາເມ	ມອບເວນວາງໃຫ້	໒໘໘
ທົງສອນຮູ້	ຮົມແດດອມຮູບ	໒໘໙
ສຸດທ້າກັນ	ກະສັນໃດ້ດັ່ງປະສົງ	໒໙໐
ເລີຍເລົ່າ ລຸສະອາດເອື້ອມ	ສນຸກຮ່ວມຮຽງໂສມ	໒໙໑
ປານີໃນນົງຄານ	ເຍດທະຜົນເຜີຍອ້າ	໒໙໒
ອັນວ່າໃນພົງເຊື້ອ	ຊຸມພູພາຍລຸ່ມ ເຮົານີ້	໒໙໓
ລືທ່ອນເຫີນທ່າງໄດ້	ພໍ່ນ້ອຍນຶ່ງຄົນ ໄດ້ນັ້ນ	໒໙໔
ຄືດັ່ງ ໄພທິສັດສ້າງ	ປາຣະມີໝາຍມຸ່ງ	໒໙໕
ໄພທິຍານຍອດດົກ	ດວງລ້ຳເລີດຜຍາ ປາງນັ້ນ	໒໙໖
ພຣະກໍຫຼົບຫຼີກເວ້ນ	ການກິເລດຕັນຫາ	໒໙໗

ທົງສິນທັມ	ເກິ່ງພົມພາຍຟ້າ	໒໙໗
ຕົນດຽວດັນ	ອະຣັນຍາຍາວຍ່ານ	໒໙໙
ເດີນເຂົ້າໃນແງ່ເງື່ອນ	ເງົາຖ້ຳນັ່ງທັມ	໓໐໐
ພຣະກຳ ສົບເຂົ້າຖ້ຳ	ພຽງພ່າພາວະນາ	໓໐໑
ປາຣະມິຜາຍ	ແຜ່ໄປທັງຄ້າຍ	໓໐໒
ພົມທັມຕັ້ງ	ພຣະໄທບານໃຈຮຸ່ງ ມາກແລ້ວ	໓໐໓
ຍັງເລົ່າຕົກຜຸ່ນນ້ຳ	ຊານສ້ຽງເສື່ອມຖອຍ	໓໐໔
ອັນນີ້ ພໍພະດຽງໃຫ້	ເຫັນຄອງຄັບແຄບ	໓໐໕
ບໍ່ກວ່າຍານຍອດແກ້ວ	ຍວງດັນໜ່ວງກອນ ພິຖ້ອນ	໓໐໖
ໂອນ໌ ໂສມສະອາດນ້ອງ	ເນື້ອອຸນອິນເຫຼົ້າ ພິເອີຍ	໓໐໗
ພາຍພີ ໂຮມມະນັງຄົດ	ຮຸ່ງທາງນອນແລ້ງ	໓໐໘
ຍໍ່ແຍງແກ້ວ	ດວງມະນີສຸດທີ່ອ່າວ ຮຸນແລ້ວ	໓໐໙
ນ້ອງນີ້ ເປັນດັ່ງດວງດອກໄມ້	ບານເຮົ້າທີ່ສູງ ພິແລ້ວ	໓໑໐
ໂອນ໌ ນັກປາດຍັງຮ່າວຮູ້	ຫຼົງຮ່ອມຄຳຄົດ	໓໑໑
ເດີນບໍ່ໄປຕາມທາງ	ແຕ່ເດີມວິນຍັງ	໓໑໒
ຍາມເມື່ອ ອາຈານເຈົ້າ	ແປສິນຊັກສູດ ມານັ້ນ	໓໑໓
ໄປສູ່ສະແປດຖ້ານ	ເຖິງເອ້ໜູ່ອາ	໓໑໔
ສະປະຖົມຖ້ານ	ເຮືອງຮົມທັກບາດ	໓໑໕
ພັນຊນະເປັນທີ່ຈັງ	ປະສົມໃຫ້ອອກສຽງ	໓໑໖
ຍາມເມື່ອ ດາວສະເດັດຍ້າຍ	ອັງລົງມາຖືກ ເມື່ອໃດ	໓໑໗
ສູນໃສ່ສະອາດວບແປ້	ແປໃຫ້ວ່າອ່າ	໓໑໘
ຟັງເຢັນດິດເຊື້ອ	ຮາຊາຕົນຍິ່ງ ຮຽມເອີຍ	໓໑໙
ໃຫ້ຄ່ອຍ ທອດພຣະເນດຢ້ຽມ	ຟັງແລ້ວຄ່ອຍຄະນິງ ຫັນຖ້ອນ	໓໒໐
ຟັງຍິນ ນົກຮຳຮ້ອງ	ຮຽງຄູ່ຄອງຣະທັດ	໓໒໑
ສເວີຍອຳພາ	ພ່າມວນມາເຕົ້າ	໓໒໒

ມັນກໍຈົງໃຈຜ້າຍ	ເວຫາຈັບຈ່ອງ	໓໔໓
ເຮຮ້າຮ້ອງ	ຮົມຫ້ອມຮໍ່ກັນ ຮັກເອີຍ	໓໔໔
ມັນບໍ່ມີທີ່ຂ້ອງ	ຂັນງຄອກຄາຫຼັກ ສນ່ອຍນັ້ນ	໓໔໕
ຍູທ່າງທົງຜາລາ	ກ່ອມຈຽງໃຈປື້ມ	໓໔໖
ເຊີຍຊົມເຫຼ້ນ	ລຳແຂນຂົງປົກ	໓໔໗
ສນຸກມ່ວນເຫຼ້ນ	ຣະງົມດ້າວສວ່າງເຫງົາ	໓໔໘
ຮຽມຮຸ່ງຫ້ອງ	ຍາມເລື່ອຣະທົມທຸກ	໓໔໙
ຂັນງທວງທຸກ	ຮຸ່ງທຸຍທານ້ອງ	໓໓໐
ຍູຍົນຫ້ອມ	ໂທມະນັງແຄ້ນຄັງ	໓໓໑
ຍົມຍິ່ງຍ້ອຍ	ຄະນິງໄອ້ອ່າວຫາ	໓໓໒
ທຸກເລື່ອບ້າ	ກາມກິເລດຕັນຫາ	໓໓໓
ຄະນິງນິງສີ	ຮ່າທວງທະລາຍມ້າງ	໓໓໔
ເຈັບທີ່ ມາຄາຄ້າງ	ຂັນງຈວນຈຳພາກ	໓໓໕
ສຸດທີ່ ດັນລອບລັ້	ຢຽວຍ້ື່ຢ່ອງເຖິງ	໓໓໖
ທຸກເຮ່ງຮ້ອນ	ຮົມຍິ່ງໂທມະນັດ	໓໓໗
ບໍ່ເຊື້ອລອນພໍເຜີຍ	ສນ່ອຍຍາມທວງບ້າ	໓໓໘
ຈັກທະຍານເຖິງນ້ອງ	ນິງສີສຸດທີ່ອ່າວ ຈິງແລ້ວ	໓໓໙
ປະກອບຮຽງແກ່ນແກ້ວ	ກັລຍ້ອຍເຍດຜະຈິງ	໓໔໐
ຮຽມກ່າວຫຼິ້ນ	ພໍສວ່າງມະໂນເຫງົາ	໓໔໑
ມີໃຊ້ ສວຍສີໃຜ	ສນ່ອຍພໍພຽງນ້ອຍ	໓໔໒
ເຈົ້າຜູ້ປັນຍາສ້ຽມ	ແຫຼມຄົມຄົງສ່ອງ ເຫັນຕີ	໓໔໓
ຮຽມຫາກ ໄຂແຕ່ຊັ້ນນອກໄວ້	ເຊີນສັ້ງສ່ອງຄະນິງ ແດ່ຖ້ອນ	໓໔໔
ນ້ອງນີ້ ທຽມດັ່ງມະໂຫສິດຜູ້	ທົງທັມສຸດທະຍິ່ງ ຫຼົງຖ້ອນ	໓໔໕
ບ່ອນໃດບໍ່ຖືກຂີ້	ຂໍ້ນ້ອງຮ່າເຝິງ ແດ່ຖ້ອນ	໓໔໖
ຄັນບໍ່ມີເຟືອຍໄມ້	ໄຟບໍ່ລາມໄຫວ້ປ່າ ນາງເອີຍ	໓໔໗

ນິບໍ່ໃສ່ຖໍ້ຈ້າ	ເຮືອຊີ້ນຜ່ານຜາຍ ພິລີ	໓໔໗
ຊາດທີ່ຄູ່ຫາທ້ອງ	ອາຊີສີທຽວທ່ອງ	໓໔໘
ບໍ່ທ່ອນລະຖິ້ນໄວ້	ຊິໄປຊື້ນປ່າຄາ ພິແຫຼ້ວ	໓໔໙
ສານນີ້ ຊື່ວ່າບັງຣະຫັດໄວ້	ບິດກະບວນເບື້ອງ ຊາຍເຊັ່ງບໍ່ເຫັນເລດ	໓໕໐
ເຫງົາຫງ່ວນດິນ	ກັນເກີ້ເກີດສວິງ	*໓໕໑*
ໜັກໜ່ອນໜ້າ	ຜາຍຜາດຜັນຜຍອງ	*໓໕໒*
ແຍງຍັງດວງມະນີສີ	ອາດກະບວນບັງລ້ຽວ	໓໕໓
ເຈົ້າຜູ້ປັນຍານ້ອຍ	ບໍ່ສົມພູມກອນກາບ	໓໕໔
ຄອງວ່າເປັນຜູ້ຕື່ນ	ຜຍາສັງມບໍ່ແຫຼມ	໓໕໕
ສັງມາງວ່າທີ່(ທີ່?)ໄວ້	ຊິລົບ(ລົບ?)ຫຼ່ຽມຄົມເພັດ	*໓໕໖*
ສັງບໍ່ຕິງ(ຕິ?)ຄືເຫຼືອມ	ເຫຼືອບ(ຫລອກ?)ບັງຕົວໄວ້	໓໕໗
ເປັນດັ່ງທ່າທານໃບ້	ໝາຍຊີວັງມຸດມອດ ໄປນັ້ນ	໓໕໘
ລາງເທື່ອເສັຽເດດຊ້າ	ໝອງກ້ວເກືອກຂີ້ຕົມ	໓໕໙
ເທື່ອນີ້ຮຽມຈັກລັດລ່ຽມຂີ້	ໄຂດ່ວນໂດຍພລັນ	໓໖໐
ບໍ່ໃຫ້ເຫຼືອປັນຍາ	ຮ່າເຟີງ(ເຟີງ?)ພໍສະດຸ້ງ	໓໖໑
ພາບີຖ້ອຍ	ຂນັງທອງ(ທອງ?)ເນັງຣະນາດ	໓໖໒
ຄິດວ່າຫວານລື່ນອ້ອຍ	ເລີຍສິ້ນກວ່າໝາກນາວ	໓໖໓
ສັງບໍ່ຄິດຖຸ້ຖ້ອນ	ສເມີເນດພໍໂສມ ເດນໍ	໓໖໔
ບັດນີ້ ມາໄດ້ກຳຄໍເຫັນ	ເຫງືອກແດງແຄມລື່ນ(ລືນ?)	໓໖໕
ສັງມານິກັນກແຄ້ນ	ຄາຢູ່ໃນຄໍ ແທ້ນໍ	໓໖໖
ສັງບໍ່ມີພໍສອງ	ຊ່ອຍປ່ອງປ່າງແຄ້ນ	໓໖໗
ບໍ່ແມ່ນແນວນາມເຊື້ອ	ອາຊີສີສິງຫະຣາດ	໓໖໘
ສັງມານາບຊ້າງໃຫ້	ໂຄມ້າຕື່ນຄະໂຍງ	໓໖໙
ສັງບໍ່ຫຼົງຫາເຊື້ອ	ສະກຸນວົງນາມຊາດ ຕົນເດ	໓໗໐
ມາຄົວກັມຂາບໄຫວ້	ຄົນໃບ້ຊົ່ວຊາມ	໓໗໑

ໃຕ້ລຸ່ມຟ້າ	ນະນຸສໂລກລືເພັດ ຜູ້ດຽວແລ້ວ	ໝາຍ
ໃຜຜູ້ມາພຽງມື	ສ່ວນຊິເຂົ້າຂວັນໄຂ້	ໝາຍ
ເຫັນແຫ່ງສິງສານນີ້	ຫຼາຍໃບຊ້ອນ(ຊອນ?)ງ່າ	ໝາຍ
ຮຽນນີ້ ເປັນດັ່ງແກ້ວຢູ່ນ້ຳ	ໃນຖ້ຳສ່ອງບໍ່ເຫັນ	ໝາຍ
ມັນທາກຕົກຈາກຂ້າງ	ນ້ຳເພັດກໍຍັງຕິດ	ໝາຍ
ຜືທາກເປັນຄຳດີ	ສຶກຊາວກໍຍັງໄດ້	ໝາຍ
ເຫັນແຕ່ດວງສີໜ້າ	ຊິໝາຍດີສັນເກົ່າ ວ່າລື	ໝາຍ
ໃຈທາກອອກນອກຟ້າ	ຍັງໜັ້ນບໍ່ມາຍ	ໝາຍ
ບໍ່(ຍໍ?)ຍືນດວງດາບກ້າ	ບໍ່ເຫັນທ່າງຄົມເພັດ	ໝາຍ
ຜຍອງເປັນຄວັນ	ລ່າວລົງລາມໄໝ້	ໝາຍ
ຮຽນນີ້ ເປັນດັ່ງສຸຣິໂຍເຂົ້າ	ເຂົາສເລນເລີນມຸ່ງ	ໝາຍ
ແສງອ່ອນພ້ຽງ	ຍາມເຊົ້າໄປເຮືອງ	ໝາຍ
ໃຈເຈັບຂ້ອງ	ຕ້ອງສ່ຽງບໍ່ຮຸ້ນ	ໝາຍ
ໃຜຜູ້ມີຜຍາແຫຼມ	ຮ້າຄະນິງດູຖ້ອນ	ໝາຍ
ຄຳນີ້ເລິກແລະຕື້ນ	ຫວນຫັນທາກຊິຖອງ	ໝາຍ
ບໍ່ໃຊ້ເຊີງຫຼອກຫຼິ້ນ	ໝາງມ່າຍຄວາມຂັດ ດັ່ງນັ້ນ	ໝາຍ
ກໍທາກແພງດວງແສງ	ແງ່ງວນ(ງອນ?)ງຳລັງວ	ໝາຍ
ຍົດທາກລືເຊິ່ງກ້າ	ຜຍອງມາມີຫຼີກ ໃຜນັ້ນ	ໝາຍ
ເປັນດັ່ງຊ້າງປອດບ້າ	ເມົາສິ້ນລ່ວງຂໍ	ໝາຍ
ໃຜຜູ້ມີປີກຮູ້	ບິນແອ່ນພະເວຫາ ກໍດີຖ້ອນ	ໝາຍ
ນັບວ່າທຽວສິງສານ	ບໍ່ຫຼີກກາຍກັນໄດ້	ໝາຍ
ພໍແຕ່ສັນຍາໃຫ້	ແປງສານຂຽນຂີດ ໄວ້ນັ້ນ	ໝາຍ
ບອກວ່ານັກປາດຜູ້	ຜຍາກວ້າງຮ່າເພິງ ຫັນຖ້ອນ	ໝາຍ
ອັນນຶ່ງ ເງົາມະນີແກ້ວ	ນະທານິນດວງປະເສີດ	ໝາຍ
ໃຜຫ່ອນສຸບໃສ່ເຂົ້າ	ຊຶມເຊື້ອແຮ່ຊະຄອນ(ຄອນ?)	ໝາຍ

ຫິນກໍຫາກເປັນຫິນແທ້	ຊາຍຊົນແຄມທ່າ	໓໙໘
ໃຜຊິຂັດຂູດກ້ຽງ	ຊາວນ້ຳກໍຫາກຮຸນ(ຮຸນ?)	໓໙໙
ໄມ້ກໍຍັງຕ່າງໄມ້	ແກ້ວແກ່ນຈັນໂທ	໔໐໐
ສັງວ່າເອົາມາທຽມ	ໝູ່ຂອນລອຍນ້ຳ	໔໐໑
ຄຳກໍຫາກເປັນຄຳແທ້	ຊົມພູມະນີເທດ	໔໐໒
ໃຜທ່ອນຕິດຕໍ່ເຂົ້າ	ທອງຄ້ວງເສື້ອມ(ເຊື້ອມ?)ປະສານ	໔໐໓
ໃຈຫາກຖືຜລາດ້າມ	ພິມດຽວບໍ່ໃຊ້ຊ່ອງ ກັນນັ້ນ	໔໐໔
ນ້ຳກໍຫາກຍັງຕ່າງນ້ຳ	ມັນເຂົ້າບໍ່ທ່ອນແກມ	໔໐໕
ຊັກໃຫ້ເຫັນເຫດເບື້ອງ	ບັນບ່ອນດວງສິນດ	໔໐໖
ບໍ່ກວ່າບັນຍາຄົນ(ປັນຍາຄົມ?)	ຮ່າເພິງແຍງໄວ້	໔໐໗
ເປັນຄົນຫຼ້າງ	ຫຼົງບ່ອນເປົາໜັກ	໔໐໘
ລາງຄົນກ້ຽງແຕ່ລີ້ນ	ຖແລງລ້ຽວໂລບໃນ	໔໐໙
ຮູ້ລ່າຍຖ້ອຍ	ບໍ່ມີຢູ່ອາຈາ	໔໑໐
ອັນທີ່ພາຍໃນຂົມ	ເຝື້ອນຮົນລັງລ້າວ	໔໑໑
ຊາດທີ່ບອນບຸກລ້າວ	ຫຼົງເຫັນບໍ່ມີຖືກ ຕາແລ້ວ	໔໑໒
ເປັນດັ່ງ ດ້ວງບຸ່ນໄມ້	ໃນຫັ້ນສ່ອງບໍ່ເຫັນ	໔໑໓
ນ້ຳສຸມດເລິກແລະຕື້ນ	ກວ້າງໃຫຍ່ເປັນກະແສ	໔໑໔
ຫຍ່ອນໂຍນໂຍທິກາ	ກໍຫຍັງຖອງເຖິງໄດ້	໔໑໕
ຄົນຊ້ຽງໄວ້	ໃຫ້ຍ່ແຍງປານແວ່ນ ແທ້ເນີ	໔໑໖
ຕິໂຍກເຍົ້າ	ເອົາຖ້ອຍຊູ່ຄວາມ	໔໑໗
ຄັນວ່າຮູ້ເຫດແລ້ວ	ບັນບ່ອນດວງສິນດ	໔໑໘
ເອົາຄຳເຮືອງ	ຖອດເຖິງຖແລງຖ້ອຍ	໔໑໙
ເປັນທີ່ອັສຈັນແທ້	ສົງສານຄວນໜ່າຍ	໔໒໐
ເປັນດັ່ງທຸກຄະຕະບ່າວທ້າວ	ປາງນັ້ນສແມ່ງຕາຍ	໔໒໑
ເລິ່ງເລົ່ານອນຂອກຂ້າງ	ກັບສ່ຽວເປັນໂຈນ	໔໒໒

ສອງເຂື່ອພອຍທ່າເວນ	ຜູກຕີບາທ້າວ	໔໔໓
ແໜງວ່າບໍ່ມີວິສຸກັນທ້າວ	ລົງມາຜາຍໄຜດ ປາງນັ້ນ	໔໔໔
ກໍ່ສ່ວນມໍ່ຮະນຶ່ງມ້ຽນ	ຕາຍຖິ້ມຈຸ່ມຈົມ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ	໔໔໕
ອິນຈົ່ງຜາຍໄຜດໃຫ້	ພິ້ນທີ່ກັມເວນ	໔໔໖
ພຣະກໍເດີນໄພສິນ	ໝິ່ນດອຍດົງຂັນ	໔໔໗
ພອຍເລົ່າເຖິງເມືອງໄທ້	ນະຄອນສີສັຕນາກ	໔໔໘
ຈົ່ງໄດ້ບົງແຜ່ນພິ້ນ	ເມືອງນັ້ນນັ່ງປ່ອງ	໔໔໙
ພຣະກໍທານທອດໃຫ້	ຮາງວັນມາກພໍ່ແສນ	໔໕໐
ລືຊາເຖິງເມືອງພາຣານະສີ	ໝູ່ຍິງຍິນຍ້ອງ	໔໕໑
ຝ່າຍສະຫາຍເກີຜູ້	ທັງເມັງທິນະໂຫດ	໔໕໒
ເຂົາກໍເດີນດຸ່ງດັນ	ເຖິງເຈົ້າຄວ່າຂໍ	໔໕໓
ພຣະກໍທານທອດໃຫ້	ພໍດີອີ່ມສອງເຂື່ອ	໔໕໔
ແລ້ວຈົ່ງຈຳນຳບາງ	ພາກເມືອງມີໂອ້	໔໕໕
ຍາມເມື່ອ ຍ້າຍຈາກທ້ອງ	ຂົງເຂດເມືອງຫຼວງ	໔໕໖
ທໍ່ຮະນິໜາ	ແຕກເອົາເມືອພິ້ນ	໔໕໗
ຕາຍຄອບສັບຫຼັບລິ້ນ	ລວງແສນສັບສໍ່	໔໕໘
ທຸກຂອດຂ້ອນ	ເຖິງເນື້ອມອດຈົມ	໔໕໙
ເຫັນນິທານທັມແທ້	ກາຍາຂັນທະໂລກ ສ້າງໄວ້	໔໕໐
ເພື່ອນັກປາດຜູ້	ຜຍາແຈ້ງຈົ່ງຄະນິງ ນັ້ນຖ້ອນ	໔໕໑
ບໍ່ໃຊ້ຜິດຊາດແທ້	ຄົນໂຄກຂະໂມຍມາ ແມ່ເອີຍ	໔໕໒
ຕັ້ງທາກເກີດແຕ່ໃນໂຮງຫໍ	ຮາຊສິງຫານທ້ອງ	໔໕໓
ພໍ່ແຕ່ ແປປະທຽມໃຫ້	ເຫັນເງົາງອນໂລກ	໔໕໔
ສັງຊິມາທາຍຫ້ວ	ກາຍໄດ້ດັງລື	໔໕໕
ເມື່ອບໍ່ສັງຂຍາໃຫ້	ບໍ່ເຫັນຮ່ອມຮອຍຮະທັດ	໔໕໖
ມາຄົວເອົາໄປຮໍ	ຮ່ອນຫຼຸບັນກ້າ	໔໕໗

ຕັ້ງແຕ່ເໝັບຫຼົບໄວ້	ປະຖະພິພັນໂລກ	໔໕໗
ໃຜຜູ້ຄ້າງເມືອໜ້າ	ທາກຈັກຂວາງດອກນາ	໔໕໘
ໂຊກບໍ່ໃຫ້	ເຫັນຢູ່ກໍເປັນໄປ	໔໕໙
ຢ່າສັມລວນຫຼາຍ	ຊິແຕກມົວເມົາງ້ວນ	໔໖໐
ຖາມເບິ່ງພໍເຈັບດ້ວຍ	ມາແຖມເຖິງບາບ	໔໖໑
ຄຳນັ້ນຍັງຕັດຕ່ອນນ້ອຍ	ທານສິ້ນຊູ່ວັນ	໔໖໒
ເພິ່ນຜູ້ເປັນນັກປາດຮູ້	ຕັດສ່ອງຜຍາທິບ	໔໖໓
ໃນພຣະໄທທວນເທິງ	ຮຸ່ງງາມມະນີແກ້ວ	໔໖໔
ບໍ່ໃຊ້ອັນຮ່າວຮູ້	ຂນັງເນດໃນຈິດ	໔໖໕
ບໍ່ຫ່ອນຕັນທາງປົກ	ຂາດວັງເວີນຕ້ອນ	໔໖໖
ຝູງໜູ່ພາລາເຊື້ອ	ຄົນເຂົາຕາຊົ່ວ ນັ້ນນາ	໔໖໗
ຍັງເລົ່າມາຕູ່ຂ້ອຍ	ຄຳຮ້າຍເຫດໄພຍ	໔໖໘
ໄວ້ແກ່ເທເວດທ້າວ	ຕັດສ່ອງສໍຣະຍານ	໔໖໙
ຈັກໄດ້ຫຼົງຫຼອນເຫັນ	ເຫດຄົນຄອງລ້ຽວ	໔໗໐
ທຳຄຸນໃຫ້	ຝູງແນວນາມຊົ່ວ ຮຸນແລ້ວ	໔໗໑
ເປັນດັ່ງຕັກຕ່ອນນ້ຳ	ຍໍ່ເຫຍັ້ນໃສ່ຊາຍ ນັ້ນແລ້ວ	໔໗໒
ມັນບໍ່ເຫັນຊ່ອງຮູ້	ບັນບ່ອນເປົາໜັກ	໔໗໓
ຄຳຄວນມີ	ບໍ່ຫວນຫາດ້າມ	໔໗໔
ແມ່ນວ່າຈັກເຊົາໃນດ້າວ	ສາຂາຮຽງຮິ່ມ ກໍດີ	໔໗໕
ໃຜຫ່ອນຫັກກິ່ງໄມ້	ປູ່ເທິງນັ່ງນອນ	໔໗໖
ສັງມາຊັກບຽດຂໍ້	ຂົນວາດວຽນວິຕິກ	໔໗໗
ເປັນຄຳສອຍ	ສຽດມາເລີງເລື້ອຍ	໔໗໘
ລືວ່າ ເຈົ້າທາກຫັກຟົດໄມ້	ຕິເພືອຍຟາດຟຸ່ມ	໔໗໙
ຄິດວ່າຢາກໃຫ້ເສືອລອບລີ້	ທັງຄ້າຍຈອບກິນ	໔໘໐
ເຈັບຄຶງໄຂ້	ຫວັດໄອປາງຂນາດ	໔໘໑

ເຫັນຣະຫັດບ່ອນແຈ້ງ	ຊິຍອມດ້ວຍເດດໃຜ ນັ້ນເດ	໔໗໓
ຊາດທີ່ເປັນໜ່ວຍແກ້ວ	ບໍ່ມີຢ່ອນກົວແສງ ງ່າຍແລ້ວ	໔໗໔
ໃຜວ່າຈັກຫຼາຍທໍຣະນີ	ຫາກຈັກຖອງເຖິງໄດ້	໔໗໕
ເນື້ອບໍ່ລ້ອມຮົ້ວໄວ້	ຕາມແຜ່ນພິມເນືອງ ພາຍຜຸ້ນ	໔໗໖
ກົວແຕ່ເປັນເວລາ	ຊິລ່າຍເລລອນລ້ຽງ	໔໗໗
ໂອນ໌! ພິກັດທົນທາງແຄ້ນ	ທົນທວຍທາງອຸ່່ນ ແພງເອີຍ!	໔໗໘
ໄປກໍໄປບໍ່ໄດ້	ຄາຄ້າງຢູ່ດາຍ	໔໗໙
ຂໍໃຫ້ຂັນຕິແທ້	ພໍຮຽມໄດ້ສວ່າງ	໔໘໐
ຄັນທາກມັ້ນທີ່ນີ້	ໄປສ້າງສິ່ງປະສົງ ດອກນາ	໔໘໑
ໂອນ໌! ຮຽມນີ້ເປັນດັ່ງເຮືອຊາວຄ້າ	ຄາຄອນສຸມດໃຫຍ່	໔໘໒
ໄປກໍໄປບໍ່ໄດ້	ຄາຄ້າງຢູ່ດາຍ ພີ່ແລ້ວ.	໔໘໓

(ຈົບປັ້ນບັງຣະຫັດ)

ບັນ ສົມທິດ

ໂອນ໌! ສານນີ້ຊື່ວ່າ ສົມທິດຄວນຄ່າລ້ານ ມະນີສິດວງປະເສີດ		໔໗໔
ຈັກຂອດໂຮງຕ່ອນຕີ້	ຖນອນແກ້ວຄ່າເມືອງ	໔໗໕
ວ່າຢາກຜາຍພົນລ້ອມ	ມະຫານິນຮຽງຟ່າງ	໔໗໖
ແສງອ່ອນອ້ອນ	ພິລາເຂັ້ມເຮືອເຮືອງ	໔໗໗
ຮຽນຢາກ ໄປວານຝູງພີ້ນ້ອງ	ວົງວານໃຫ້ມາຊ່ອຍ ຊິຄືລື	໔໗໘
ທັງໝູ່ຫໍ້	ກະເລີງພ້ອມພ່າແກວ	໔໗໙
ເຊີນແນ່ມາຜັດສີແກ້ວ	ທັມມະໂຮງໃຫ້ແຈ້ງຮຸ່ງ ແດ່ຖ້ອນ	໔໘໐
ຫຼອນວ່າບຸນສິ່ງໃຫ້	ແສງເກົ້າທົ່ວເມືອງ ບໍ່ຮູ້	໔໘໑
ຮຽນຢາກ ຂັດໜ່ວຍແກ້ວ	ມີຄ່າແສນຄ່າ ພຸ່ນນາ!	໔໘໒
ປຽບປຸນທັມມະໂຮງ	ໃຫ້ຮຸ່ງເຮືອງເມືອງຟ້າ	໔໘໓
ມະນີໂຊແກ້ວ	ເຮືອງແສງໃສຮຸ່ງ	໔໘໔
ຫິນແຮ່ ຕົກຊະແງ່ເງື່ອນ	ເກົາຫິນຊຸດທອງ	໔໘໕
ອັນວ່າຜັກຕົບເຂັ້ມ	ມະຫານິນນ້ຳຄັ່ງ ພິລານັ້ນ	໔໘໖
ປະລະເສັຽໝົນເສົ້າ	ແສງກ້ວຝຸ່ນດິນ	໔໘໗
ແກ້ວຫາກຍັງຕ່າງແກ້ວ	ລືຄ່າແສນຄ່າ	໔໘໘
ບໍ່ໃຊ້ແນວຊາຍຜົງ	ແຮ່ຊະຄອນແຄມນ້ຳ	໔໘໙
ຫາກບໍ່ໂສດາດ້ວຍ	ທັມມະໂຮງກໍຕາມໂຂກ ເສັຽຖ້ອນ	໔໙໐
ຫິນແຮ່ ເຈົ້າຫາກກຸ່ມວ່າແກ້ວ	ຕາມເຈົ້າຊິເບິ່ງເອົາ ຫິນຖ້ອນ	໔໙໑
ຈວງຈັນຫຼ້າງ	ທະລອນທອນແຕ່ມື້ໃໝ່	໔໙໒
ຕັ້ງວ່າທອນຍິ່ງແທ້	ບໍ່ມີໄດ້ແກ່ນຈັນ ດອກນາ	໔໙໓
ຊາດທີ່ຈັນໂສມສົ້ມ	ທະລອນທອນແຕ່ມື້ໃໝ່	໔໙໔
ບາດວ່າກ້ວກິນສົ້ມ	ຊົມແລ້ວກໍເລົ່າເຫີຍ ບໍ່ຮູ້	໔໙໕

ເນື້ອຈັກ ໄຂຣະທັດຕ້ອນ	ເຄືອງປາເຂີນລອບ ໄຊຕິ!	໕໐໖
ບໍ່ໄດ້ເຄືອງແຕ່ຕ້ອນ	ຄູນຄ້າວກໍຫາກເຄືອງ	໕໐໗
ຄັນບໍ່ຫາຂອງແກ້ມ	ກະທຽມຫອມກໍຊ້າເຝືອນ ໄປນັ້ນ	໕໐໘
ຫາກບໍ່ໄດ້ໜີໜັງງ	ມາພ້ອມບໍ່ເຊື່ອຄວາມ ວ່າລື	໕໐໙
ອົດໃຫ້ຂົນຂວາຍຈ້າ	ຊົມພາງໄວ້ຊັ້ນກ່ອນ	໕໑໐
ຄັນບໍ່ໄດ້ໃສ່ໜັງງ	ເກືອພ້ອມກໍເລົ່າຈາງ	໕໑໑
ອັນທີ່ຊາກຈວບໜັງງ	ປະສົງໃສ່ຂົງເຜັດ ວ່າລື	໕໑໒
ຢ້ານແຕ່ຊົມສງວນຫຼາຍ	ກໍເລົ່າຈາງເຄັມພິນ	໕໑໓
ຮຽມນີ້ ບໍ່ໄດ້ເປັນດັ່ງຊາວກະເລີງຫຼ້າງ ບາຍຫຼາຖແລງແຂກ		໕໑໔
ໝົດຄືນໄດ້ຖ່ອງລັ້	ຈາເວົ້າແຕ່ລະຄວາມ	໕໑໕
ຮຽມບໍ່ຕິຖແລງເຮືອງ	ແປງເຊີງປັດວາດ ໃຜນັ້ນ	໕໑໖
ບໍ່ໄດ້ຕ້ານກ່າວຖ້ອຍ	ຂວັນເຈົ້າສວກສີ	໕໑໗
ທາງທາກມີຫຼາຍເສັ້ນ	ຕາມໃຈຊິເລືອກໃຕ້ ໄປຖ້ອນ	໕໑໘
ມັກເສັ້ນເວັ້ງ	ທາງລ້ຽວກໍຫາກມີ	໕໑໙
ໝູ່ທາກໜາງເໝັນຢ້າວ	ຊິລົງນອນເກືອກຂີ້ຝຸ່ນ ກໍຕາມຖ້ອນ	໕໒໐
ແນວບັກຄຳ ຫາກຈັກຮູ້ເຍື່ອງຂີ້	ເຫັນແຈ້ງຊິຄ່ອຍຟັງ	໕໒໑
ວ່າບໍ່ໂສດາດ້ວຍ	ປູປາຊັ້ນຕ່ອນ ກໍດີຖ້ອນ	໕໒໒
ອົດພໍເຍື່ອນຢູ່ຢ້າວ	ພໍໄດ້ໂຜດແນວ ແດ່ແນ!	໕໒໓
ໝູ່ບໍ່ມັກຢູ່ຢ້າວ	ໜາງໂບກທາງຝາ ແທ້ນໍ!	໕໒໔
ສັງບໍ່ບິນບິນເຫາະ	ຢູ່ເທິງສະເມີແຮ້ງ	໕໒໕
ໝູ່ທາກເໝັນໜາງເຂົ້າ	ແນວຊິໜາແໜງຈົ່ມ ເປັນລື	໕໒໖
ແນວວ່າ ຢາກປັ້ນໜັງງເຂົ້າ	ຂຶ້ນຊ້າສິ່ງຄຸນ ເຈົ້າເດ	໕໒໗
ຫາກບໍ່ໂສດາແທ້	ຄືນມາຂໍສິ່ງ ໄປຖ້ອນ	໕໒໘
ວ່າຊິກິນຮາກໄມ້	ຕາງເຂົ້າກໍຊ່າງໃຈ ເຈົ້າຖ້ອນ	໕໒໙
ໃຜບໍ່ຈຳໃຈເຈົ້າ	ກິນສານຂອງເບື້ອ ເມົານາ	໕໓໐

ເຈົ້າຫາກເປັນຜູ້ຮູ້	ສັງມາໃຫ້ເພື່ອນເຕືອນ	໕໓໑
ບຸນບໍ່ເຄີຍພໍເຂົ້າ	ສາລິກາຂາວອ່ອນ	໕໓໒
ຍອດບຸນ ເຈົ້າພັດວ່າຫວານກວ່າອ້ອຍ ເມື່ອໜ້າຫາກຊິເຫັນ ດອກນາ		໕໓໓
ອ້ອຍຫວານພອຍວ່າສິ້ນ	ໃຫ້ລອງຊົມພໍຮູ້ຂ່າວ	໕໓໔
ຫຼືຊິໄວ້ບາດຫຼ້າ	ໄຂແຈ້ງຂາດຄ່າ	໕໓໕
ຂອງຫວານພອຍວ່າສິ້ນ	ຈວງຈັນຊີລືມວາດ ສາຕິ!	໕໓໖
ເຂົາຮໍ ເຈົ້າວ່າຫວານກວ່າອ້ອຍ	ຊາວບ້ານເພິ່ນຊິຖາມ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ	໕໓໗
ຜິບໍ່ຂັດຫຼາຍຂໍ້	ຢ່າກລອງເດີນໄປຖາມຂ່າວ ດູເດ	໕໓໘
ເພິ່ນຊ່າວ່າ ເຈົ້າຫາກລ້ຽງລູກແບ້	ຂາຍຊ້າງແລກແນວ ວ່ານາ	໕໓໙
ຫຼອນວ່າ ເປັນສິ່ງຄຳເພິ່ນເວົ້າ	ຄວາມມືໃຫ້ສິ່ງຂ່າວ ມາຖ້ອນ	໕໔໐
ແມ່ນວ່າ ເຈົ້າຫາກທຸກຄັ້ງແຄ້ນ	ຄວນເຍື່ອນສິ່ງສານ ແດ່ເນີ	໕໔໑
ອັນວ່າ ຄຳຄິດມີຫຼາຍຂໍ້	ເຮືອຄຳຄ້າງທ່າ ເຮົານັ້ນ	໕໔໒
ຍັງຢາກຕ້ານໄຕ່ຖ້ອຍ	ຖາມເຄົ້າເຍື່ອງຄວາມ ເບິ່ງເດ	໕໔໓
ເຊີນຊ່ອຍຍໍຍົກນ້າວ	ທັມມະໂຮງໃຫ້ເຍື່ອນສິ່ງ ມາຖ້ອນ	໕໔໔
ຢ້ານແຕ່ ອິນບໍ່ນ້າວສິ່ງໃຫ້	ບໍ່ຫວັງໄດ້ດັ່ງຄະນິງ	໕໔໕
ເຈົ້າຜູ້ສົມພະຍັບເຂັ້ມ	ໄໝຄຳຄຽນຄາດ ອີຮຽມເອີຍ	໕໔໖
ສັງມາມົວມິດກຸ້ມ	ກວມແທ້ນອ້ງທວງ ແທ້ນ	໕໔໗
ເມື່ອຊິ ໄຂຣະຫັດໃຫ້	ດອມຜົມພັນສ່ວນ ໄປນັ້ນ	໕໔໘
ຄັນວ່າໄຂຕໍ່ແຂ້ວ	ມັນຊິຮູ້ຢາກກິນ	໕໔໙
ເມື່ອຈັກ ໄຂຕໍ່ບູສອງກ້າ	ກໍລົມພານພັດອອກ ໄປນັ້ນ	໕໕໐
ເມື່ອຊິເວົ້າຕໍ່ໜ້າ	ຕາຊ້າຍບໍ່ເຫຼືອບແລ	໕໕໑
ເມື່ອຈັກ ໄຂຣະຫັດໃຫ້	ດອມແຂນຊິຖິ້ມຖ່ວງ ໄປແລ້ວ	໕໕໒
ມັນຈັກລະຖິ້ມໄວ້	ເໜືອໃຕ້ທ່າເບີງ ບໍ່ຮູ້	໕໕໓
ເມື່ອຈັກ ໄຂຕໍ່ດັງສອງກ້າ	ກໍກົວຈາມຟ້ຶງເຕືອນ ໄປແລ້ວ	໕໕໔
ເມື່ອຈັກ ໄຂຕໍ່ເສື້ອ	ກໍຊັງເມັນທັງເຮືອດ	໕໕໕

ຄັນບໍ່ເປັນດັ່ງຄວາມເຮົາເວົ້າ	ນອນກາງຄືນໃຫ້ເຈົ້າສ່ຽງ ເອົາເນີ	໕໕໖
ຢ່າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຊື້ອ	ຄົນໃກ້ຕ່າງແຊງ	໕໕໗
ຄັນວ່າໄຂອະຫັດຟ້າ	ຝົນລົມຊີລົ້ນຂອບ ລົງແລ້ວ	໕໕໘
ເກັງທໍ່ນ້ຳຖ້ວມກ້າ	ນາແລ້ງຂາດເຂີນ ບໍ່ຮູ້	໕໕໙
ຄັນບໍ່ຂັນຕິເຍື່ອນ	ກໍເປັນຄວັນສ້ອຍສ່ວນ ໄປແລ້ວ	໕໖໐
ຢ້ານທ່ໍເສັງໜ່ວຍແກ້ວ	ດວງລ້ຳຄ່າເມືອງ ເຈົ້າເດ	໕໖໑
ເສັງທັງເຮືອຄຳຄ້າງ	ຊົດທາຊື່ນທ່າ ເຮົານັ້ນ	໕໖໒
ບໍ່ໄດ້ເສັງແຕ່ເບັ້ງ	ສະເພາຄ້າກໍຂາດທຶນ	໕໖໓
ໜູຊິງມາຜົວໃຫ້	ຄືເຮົາຊິມີໂຊກ ແພງເອີຍ	໕໖໔
ຢ່າໄດ້ເວົ້າເງື່ອນຖ້ອຍ	ແນວຊິຮູ້ເນື້ອກົນ	໕໖໕
ເຊີນແມ່ ທົງພຣະທັຍເຍື່ອນ	ຜຍາໄວໃຫ້ຄຶດຮຳ ເອົາຖ້ອນ	໕໖໖
ບໍ່ໄດ້ເສັງແຕ່ກ້າ	ນາເຮືອກໍທາກເສັງ	໕໖໗
ຄັນວ່າ ໄຂອະຫັດໃຫ້	ດອມແນວຊິເຕັ້ນຖ່ວງ ໄປແລ້ວ	໕໖໘
ເປັນດັ່ງລົມເປົ່າງົ່ວ	ປົວຟັງທົ່ວໄພ	໕໖໙
ຄັນບໍ່ຂັນຕິໄດ້	ຊິປົວໄປທຸກປະເທດ	໕໗໐
ໜາວແລະເອົ້າ	ທັງຮ້ອນກໍເກີດມີ	໕໗໑
ຄຳພີເຕືອນສະຕິໃຫ້	ເຕເມເຈົ້າປັນທ່ານ ເອົາຖ້ອນ	໕໗໒
ເຈົ້າຈົ່ງປົດທ່າໄວ້	ຜອງເທົ້າຊົ່ວຊີວັງ ແດ່ເນີ	໕໗໓
ຄຶດຢາກຈົງໃຈຄ້າ	ກໍມາແວທາງຖໍ່ ເຮືອນ	໕໗໔
ດຽວນີ້ເສັງກູດທ້າຍ	ເຮືອຊິປ້ອງກໍບໍ່ມີ	໕໗໕
ໂອນ! ມາຍິນສິນເທດ້ວຍ	ດອມປາຊົວຊິຊື່ນເງື່ອກ ຄືລື	໕໗໖
ເສືອທາກວາງລູກໃຫ້	ພຽນລ້ຽງພ່າແນວ ດອກນາ	໕໗໗
ຄຳນີ້ ຖວາຍແກ່ນັກປາດເຈົ້າ	ຜຍາໄວໃຫ້ຕັດສ່ອງ ເອົາຖ້ອນ	໕໗໘
ຍັງຢາກຖາມແຕ່ເຄົ້າ	ຂວັນເຮືອປ່ວຍນານ ນັ້ນເດ	໕໗໙
ເນື້ອບໍ່ຖາມຂວັນໄຂ້	ກວນຂົນຂັດວາດ ລາວຕີ	໕໘໐

ອອກເຫຼືອງຄືເຫຼືອດຄ້າງ	ແຖມຊ້າຕື່ມທວງ ແທ້ນໍ	໕໗໑
ຄັນວ່າໜາວຖືໄຂ້	ກໍຍາຈົນໃຈຜອກ ສັງຖ້ອນ	໕໗໒
ໜາກໄມ້ຍັງຢູ່ຄ້າງ	ໃຜຊິຮູ້ເນື້ອກົກ ນັ້ນເດ	໕໗໓
ກໍບໍ່ຊອມດູໜ້າ	ຄຶງເຫຼືອງເນື້ອຮ່າງ	໕໗໔
ຈັກວ່າອອກເໜ້າຊ້າງ	ໃດແທ້ກໍໃຊ້ການ	໕໗໕
ເອົາແຕ່ໜໍໂຫນຮູ້	ຊິເອົາຢາພອກໃສ່ ເອົາຖ້ອນ	໕໗໖
ຄັນວ່າໜາກໄມ້ຄ້າງ	ຢາແກ້ກໍຫາກຍັງ	໕໗໗
ຄັນວ່າຖາມຫາໄຂ້	ກໍອ່າເຊີງເຕັມວາດ ໄປນັ້ນ	໕໗໘
ບໍ່ຊາຊິໃຫ້ນັ່ງຢູ່ຖ້າ	ສເນີຟ້າຫງ່ອງຝົນ ນັ້ນລື	໕໗໙
ເນື້ອບໍ່ຖາມຫາຂີ້	ເຮຣົນເພິ່ນກໍຮຽກ ຫານັ້ນ	໕໙໐
ເຈົ້າບໍ່ຍົກຄື້ວໃຫ້	ໃຜຊິຮ້ອນຮ່ອມໃດ ນັ້ນເດ	໕໙໑
ໂອນໍ! ອຸສາບໍ່ເຄີຍຮ້າງ	ຮາມບາຫັຖບາດ ອີດູເດ	໕໙໒
ແມ່ບໍ່ເຄີຍກ່າວຖ້ອຍ	ຖແລງເວົ້າຕໍ່ຜູ້ໃດ ດອກນາ	໕໙໓
ບໍ່ຫອນເຫັນມາຮ່າວຮູ້	ຫຼົງຊາດມາພົບ	໕໙໔
ອາຍຸຍືນຍາວໜັ້ນ	ຜັນປີກໍເຫັນຫຼາກ ມານີ້	໕໙໕
ມາພົບງຖືກໜ້ວງ	ຫາງກ້ຽວກອດໜູ	໕໙໖
ເຖິງເນື້ອເດືອນຈຽງຄ້ອຍ	ໜາວມາບໍ່ຮູ້ເນື້ອ ຄຶງນໍ	໕໙໗
ເດືອນຍີ່ມາແລ່ນຮ້ອນ	ເດືອນຫ້າຜັດຕ່າວໜາວ ແລນໍ	໕໙໘
ຈາຮີດເດືອນຈຽງຂຶ້ນ	ໜາວລົມຄ້ອຍຄັ່ງ	໕໙໙
ປີນີ້ ເດືອນຫ້າສັງຊິມາແລ່ນຂີ້	ໜາວຄ້ອຍຄັ່ງທວງ ພີ່ເດ	໖໐໐
ຄັນວ່າໜາວຖືໄຂ້	ກໍຍາລືມຜ້າແຜ່ນ ເຮົາເນີ	໖໐໑
ເຈົ້າແມ່ຕຸ້ມແຕ່ຜ້າ	ຄາງສະອັນຫາກຊິຫົວ ບໍ່ຢ່າແລ້ວ	໖໐໒
ເຈົ້າວ່າໜັກໜ່ວງເນື້ອ	ທັນສວາດພວນພິດ ນັ້ນລື	໖໐໓
ແສນແສບໃນມະໂນນູນ	ຢູ່ບົນທວງແຄ້ນ	໖໐໔
ມີທໍໂສກາກັນ	ດຽວດາຍບົນທະເວດ	໖໐໕

ເຈັບໄຂ້ຄົງບໍ່ຮ້ອນ	ໃຜຊິຮູ້ຮ່ອມປົວ ເຈົ້າເດ	໖໐໖
ໂອນ໌! ວາດກໍຍັງຕ່າງວາດ	ຂັດໜ່ວງໃນອົກ ຫຼາກນໍ	໖໐໗
ຄິດບໍ່ຈົມໃຈຈິດ	ກໍເລົ່າເວທາງທ້າຍ	໖໐໘
ຈິດວ່າເປັນສອງກ້າ	ອັນທະວາຫຼົງເພດ	໖໐໙
ກໍທໍ່ຄິດສ້າງ	ຫຼົງຮູ້ຮ່ອມເຊີງ	໖໑໐
ຄິດວ່າປີປາຍຕ້ານ	ຄະນິງທາໃຜຊິວ່າ ເປັນເດ	໖໑໑
ຄິດວ່າເປັນຜູ້ຮູ້	ມາລັງລ້າວໃຫ້ເພິ່ນເຫັນ ນີ້ເດ	໖໑໒
ຄັນວ່າປາບໍ່ມາຕີບ້ອນ	ພາຍເຮືອກໍມອງເປົ່າ ເສັງແລ້ວ	໖໑໓
ເປັນດັ່ງພາຍຈຸ່ມນ້ຳ	ດາຍດູ່ບໍ່ຈວບສັງ ນັ້ນແລ້ວ	໖໑໔
ຟິບໍ່ໄດ້ ແຫນຸດແລງເຮືອງ	ກໍຍາເຄືອງແຄ້ນຄັ່ງ ແພງເອີຍ	໖໑໕
ເນື້ອບໍ່ເວົ້າເຍືອງໃຫ້	ເປັນບັນບ່ອນໄຂ	໖໑໖
ເນື້ອບໍ່ໄຂໃຫ້ແຈ້ງ	ກໍຍັງວາດເປັນເງົາ ຢູ່ນັ້ນ	໖໑໗
ຄິດວ່າບໍ່ໃຫ້ມີທາງຕີ	ອ່າວຄະນິງເໜືອໃຕ້	໖໑໘
ແມ່ນວ່າ ຫຼາທາກໜາງເໝັນຝ້າຍ	ວາງໃນໄວ້ເປົ່າ ກໍຕາມຖ້ອນ	໖໑໙
ອ້ອທາກເຮຮ້າໄຫ້	ກະສັນດິນຮໍ່ສວຍ	໖໒໐
ສວຍບໍ່ໂສດາຝ້າຍ	ຄະນິງທາຊ້າຫຼອດ ສັງເດ	໖໒໑
ບໍ່ໄຊ່ມີແຕ່ຝ້າຍ	ໄໝເຮື້ອກໍທາກມີ	໖໒໒
ແມ່ນຊິຕາມທວນໄຕ້	ແຍງແສງໃຫ້ແຈ້ງຮຸ່ງ ໄປນັ້ນ	໖໒໓
ສັງບໍ່ປັນໜ່ວງເຂົ້າ	ຄົນຈ້າວແຈ່ວຂົງ	໖໒໔
ເນື້ອບໍ່ໄຂອະທັດໃຫ້	ກໍເປັນຄວາມໄສສຽດ ໄປນັ້ນ	໖໒໕
ຝຸງໝູ່ຊາວບອດໃບ້	ເຂົາຊິຮູ້ຮ່ອມໃດ	໖໒໖
ແຂ້ບໍ່ຕີທາງໃຫ້	ຊາວມອງຊິຮູ້ເນື້ອ ຄົງລື	໖໒໗
ຍັງຈັກຄິດສະເດືອກຮູ້	ມີແຂ້ເງືອກງ ບໍ່ນັ້ນ	໖໒໘
ຄັນບໍ່ຟູທາງໃຫ້	ແປນຕົວກໍຍິນຍາກ	໖໒໙
ເປັນດັ່ງ ຕາບອດຫຼຽວເບິ່ງນ້ຳ	ນະທົກວ້າງກໍວ່າຄວັນ	໖໓໐

ບໍ່ແມ່ນຍາມເດືອນຫ້າ	ໜາໄນສັງມາທ່ຽວ	ດັລ໑
ຢ້ານແຕ່ ເປັນດັ່ງປີກາບເຮົາ	ຊາວຄ້າຈຶ່ງຊິຫົວ	ດັລ໒
ໜູຫາກຢືບຕາຖິ້ມ	ແນວບັກຄໍາຫຼາຍເທື່ອ ເລີງແລ້ວ	ດັລ໓
ໜູຊິງຢ່າໄດ້ຖິ້ມອາດເວົ້າ	ເສັ້ນຜຽນໃຫ້ແກ່ແນວ	ດັລ໔
ຟັງເຢີ! ຝູງໜ່ວຍນ້ອຍ	ນາງນາດນົງສວັນ	ດັລ໕
ພີ່ຢາກຖາມຂ່າວບ້ານ	ເມືອງເກີດດວງສມອນ	ດັລ໖
ເຊີນແມ່ທົງພຣະໄທຈິດ	ຄ່ອຍຟັງນິທານກ້ອນ	ດັລ໗
ຫຼອນວ່າຖາມຜິດຂໍ້	ຂໍພອນອະນຸຍາດ	ດັລ໘
ຮຽນບໍ່ໄດ້ເວົ້າອາດຂໍ້	ສເນີເຈົ້າເຫດມີ ດອກນາ	ດັລ໙
ຄັນວ່າອີ່ຫໍ່ໂສດາຝ້າຍ	ເໝັນໜາງຊັງແດດ ກໍຕາມຖ້ອນ	ດັລ໑໐
ເຈົ້າຫາກຮູ້ເພດຜູງ	ຊິເຄືອງໃຫ້ຮ່ອມໃດ ນ້ອງເອີຍ	ດັລ໑໑

(ຈົບບັນສິມທີ່ຄິດ)

ບັນ ສຸດທີ່ອ່າວ

ໂອນ໌! ຮຽນນີ້ເປັນດັ່ງປາຕາຍຂ້ອນ	ໜອງນານ້ຳເຂີນຂາດ	ດັດ໒
ຝົນບໍ່ລົງໄຜດໃຫ້	ຕາຍແລ້ງແດດເຜົາ ແລນ	ດັດ໓
ຄິດຕໍ່ດອກຄັດເຄົ້າ	ບານຢູ່ກາງດົງ	ດັດ໔
ຄິດຕໍ່ເຄືອພາຍສົງ	ກໍເລົ່າມີລຳກ້ຽວ	ດັດ໕
ອັນນຶ່ງ ເປັນດັ່ງຟ້າຜ່າໄມ້	ລຳສ້ຽວສຽບໃຈ	ດັດ໖
ເຈົ້າທໍ່ມາຄາຄ້າງ	ກະຈອນຈັນຊີກໃຫຍ່	ດັດ໗
ຜົບຄາຫົບໄວ້	ຊິໝາຍຫົວຫອບເອົາ ພິແລ້ວ	ດັດ໘
ນອນຫຼັບຝັນເຫັນແກ້ວ	ພິລາແດງດວງຍອດ ຮຽນພຸ້ນ	ດັດ໙
ສະເດັດສູ່ຫ້ອງ	ໂຮງແຈ້ງສ່ອງໃສ	ດັດ໑໐
ຝັນວ່າຈັນທະຈອນເຂົ້າ	ມາຮຽງຫັກຖບາດ	ດັດ໑໑
ແລ້ວເລົ່ານ້ຳວແຜ່ນຜ້າ	ສະແດງຜຸ້ມຫົມນອນ	ດັດ໑໒
ແສນສິ່ງໃນທວງເອົ້າ	ຫົນຫວຍທາມີສ່ວາງ ບໍ່ມີແລ້ວ	ດັດ໑໓
ເດືອນຍີ່ມາຮອດແລ້ວ	ແສນຮ້ອນເຫືອໄຫຼ	ດັດ໑໔
ຕັ້ງແຕ່ເດືອນສາມຄ້ອຍ	ຣະດູເຖິງເດືອນສີ່ ມານັ້ນ	ດັດ໑໕
ເມຄະໄຫຼຫຼັງຍ້ອຍ	ຮຳໜ້າບໍ່ຂາດສາຍ	ດັດ໑໖
ວ່າຈັກຝົງໄຟຫຼີ	ກໍມາເປັນອັນຍາກ	ດັດ໑໗
ວ່າຈັກລົງແຊ່ນ້ຳ	ກໍມາຮ້ອນຮຸ່ນທວງ	ດັດ໑໘
ມັນທາກຂົນຂັດເອົ້າ	ໃນທວງສຸດທີ່ອ່າວ ຜູ້ດຽວແລ້ວ	ດັດ໑໙
ເຮຣົນເລີຍຄັ່ງແຄ້ນ	ຫານ້ອງທ່າຫວັງເວ	ດັດ໒໐
ຜັດແຕ່ເດືອນຫ້າຂຶ້ນ	ຖືຄົງໄຂ້ບໍ່ສ່ວາງ	ດັດ໒໑
ເດືອນຫົກມາຮອດແລ້ວ	ໜາວຊ້ຳຕື່ມຝົນ	ດັດ໒໒
ເດືອນເຈັດ ເດືອນແປດ	ຄວນທີ່ເອົ້າ	ດັດ໒໓
ເດືອນເກົ້າຄວນທີ່ຮ້ອນ	ສັງມາຊ້ຳຕື່ມໜາວ	ດັດ໒໔

ເດືອນສິບ ເດືອນສິບເອັດຂຶ້ນ	ພໍ່ກະຊານພັດໄຂ້ສັນ	ດັດ໕
ເດືອນສິບສອງ ມາຮອດແລ້ວ	ຄໍາໄຂ້ກໍບໍ່ຫາຍ	ດັດ໖
ຍັງແຕ່ພໍ່ເຜີຍຜ້າ	ຖືຄົງພໍ່ສນ່ອຍ	ດັດ໗
ຄຸ້ມສວ່າງມາແລະນ້ອຍ	ຖືຂຶ້ນສັນສາຍ	ດັດ໘
ລາງເທື່ອບາຍເອົາເຂົ້າ	ມາກິນດອມເພື່ອນ	ດັດ໙
ຕົກຄະນະ ເລີຍເລົ່າແຄ້ນ	ກໍບາຍຖືມໃສ່ຝາ	ດັດ໑໐
ເລີຍເລົ່າໜາງເໝັນເຂົ້າ	ທັງປາລາເລີກ	ດັດ໑໑
ເລີຍເລົ່າຜູ້ແຕ່ຜ້າ	ຜືນກວ້າງກ່ອນນອນ ພໍ່ແລ້ວ	ດັດ໑໒
ປວດຫົວຖືຄົງໄຂ້	ທັງຕົວບໍ່ມີເຫຼືອ	ດັດ໑໓
ຢ້ານແຕ່ໝາກໄມ້ຄ້າງ	ກິນເຂົ້າກໍຈຶ່ງຂົນ	ດັດ໑໔
ໃຜຜູ້ເປັນໜ່ວຍ	ມີຢາອົດເຍື້ອນປິ່ນ ປົວແນ	ດັດ໑໕
ຄັນວ່າ ຫາຍພຍາດຮ້ອນ	ຄຸນເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເສັຽ ດອກນາ	ດັດ໑໖
ອັນວ່າ ຊາຕາຂ້ອຍ	ເຄີຍກິນແຕ່ໝາກເວີ ນາວນັ້ນ	ດັດ໑໗
ປວດຫົວເຄີຍໄດ້ຄັນ	ບາຍສັ້ນໝາກສັ້ນໄອ	ດັດ໑໘
ຟັງເຢີ! ແພງສີສ້ອຍ	ສະເໜຫາສຸດທ້ອາວ ຮຽນເອີຍ	ດັດ໑໙
ພໍ່ຊິເຊື່ອງເງື່ອນໃຫ້	ເຫັນປັ້ນບ່ອນຊິໂຕນ	ດັດ໒໐
ຊາດທີ່ເຮືອແຜນນີ້	ວາງໂທມບາຍກູດ ຈຶ່ງເປັນດາຍ	ດັດ໒໑
ຂັດຖືກເວວາດທ້າຍ	ຫົວພີ່ຫາກຊິນ່າ	ດັດ໒໒
ໃຫ້ຄ່ອຍແປງໂທມປ້ອງ	ຕາມຄໍຕິດຕໍ່ ແຊວຖ້ອນ	ດັດ໒໓
ເຊີນກູດບິດແງກທ້າຍ	ເວເຂົ້າບ່ອນຊິໂຕນ ແດ່ຖ້ອນ	ດັດ໒໔
ແນມທໍ່ໂທມກິນນ້ຳ	ຊິເປັນຂັນຮ້ອຍໜ່ວຍ ກໍຕາມຖ້ອນ	ດັດ໒໕
ແສນຊິຟອງທຸ່ມກ້ວ	ຄົນທ້າຍຫາກຊິແຊວ	ດັດ໒໖
ມັນຫາກເຄີຍຕາຍມ້ຽນ	ດອມຂັນເດືອນແປດ	ດັດ໒໗
ພໍ່ບໍ່ແໜງໜ່າຍເນື້ອ	ຊິວັງໄວ້ທໍ່ໄຍ	ດັດ໒໘
ເພິ່ນຫາກລືວ່າຮ້າຍ	ໃຈອ້າຍຫາກປະສົງ	ດັດ໒໙

ໄຖນາຍາມເດືອນຫ້າ	ຝົນຊີຣວາຍຍູ່ສິ່ງ ບໍ່ມີແລ້ວ	ຕົວ໑
ເດືອນຈຽງ ເດືອນຍີ່ຫວ່ານເຂົ້າກ້າ	ເດືອນຫ້າຈິ່ງຊິດຳ	ຕົວ໑
ບີນີຖືງນເຈົ້າ	ແດງຫຼວງຟ້າຊິສິ່ງ ສິ່ງໃດນໍ	ຕົວ໒
ນາແຊງໄຖບໍ່ໄດ້	ຕົມກົວໜ້າຜະນຽງ	ຕົວ໓
ວ່າຢາກຕິຝາຍຂຶ້ນ	ທາງເໜືອນານ້າເຂີນຂາດ ເສັ້ງແລ້ວ	ຕົວ໔
ວ່າຢາກ ອາສັຍນ້ຳຫ້ວຍນ້ອຍ	ເໜືອງຊ້າຂາດເຂີນ ປານນີ້	ຕົວ໕
ດາວສະເດັດກົວ	ດວງແຂຊິມືດມຸ່ງ ບໍ່ມີແລ້ວ	ຕົວ໖
ຮູ້ວ່າ ສຸຣິໂຍນາແລ່ນກຸ້ມ	ກຸ້ມພຣະຈັນນົວມືດ	ຕົວ໗
ອັງຄານນາບຽດເບື້ອງ	ບັງແກ້ວໜ່ວຍພຣະຈັນ	ຕົວ໘
ໂອນໍ! ພຣະຈັນນາແສງເສົ້າ	ເສັ້ງສີໜອງໜົ່ນ	ຕົວ໙
ມະນີເທດເປັນແທ່ນແກ້ວ	ຕາງຜ້າຫົ່ມໜາວ	ກຸ໐໐
ອັນວ່າ ໃຈປະສົງຂ້ອຍ	ຢາກໄຖນາເຮື້ອເກົ່າ	ກຸ໐໑
ຄັນເພິ່ນໄລຖືມໄວ້	ພຣະອວນອ້າຍທາກສງວນ	ກຸ໐໒
ຊາດທ່ານາເຟືອງນີ້	ຕາມໄຖຄືຊິໜ່ອນ ມີດາຍ	ກຸ໐໓
ເໜືອງເພິ່ນທາກໄຂເປັງໄວ້	ຂັງນ້ຳຊິຢູ່ດີ	ກຸ໐໔
ຮຽມທາກເປັນຄົນຄ້ານ	ປະສົງທາແຕ່ນາເກົ່າ	ກຸ໐໕
ນາຊ່າວມີບໍ່ແພ້	ພຣະອວນອ້າຍບໍ່ປະສົງ	ກຸ໐໖
ຫົງຄຳຜ້າຍ	ເວຫາເຫິນເມກ ງາມເດ!	ກຸ໐໗
ກາດຳວ່າຢາກບິນແທບຟື້ນ	ກົວຢ້ານບາດຊິທູນ	ກຸ໐໘
ແຊວເຢີ! ຝູງຄົນທ້າຍ	ຂັນໂທມທັງຖໍ່ ແຊວຖ້ອນ	ກຸ໐໙
ດຽວນີ້ຟອງທຸ່ມກົວ	ແຊວເຂົ້າບ່ອນຮອມ	ກຸ໑໐
ຄັນໄດ້ຝັງຫຼັກແທ້ນ	ແສນຊິລົມນາຮ້ອຍຫ່າ ກໍຕາມຖ້ອນ	ກຸ໑໑
ພາຍພີ່ ຊິນອນທອດທະເນັງ	ແຫງນໜ້າເບິ່ງລົມ ດອກນາ	ກຸ໑໒
ຟັງເຢີ! ບົວພັນສ້ອຍ	ຈຳປາມະນີເທດ ຮຽມເອີຍ!	ກຸ໑໓
ພີ່ຊິຖາມຂ່າວເຈົ້າ	ຟັງແລ້ວຄ່ອຍຄະນິງ ພີ່ຖ້ອນ	ກຸ໑໔

ຮຽນຢາກເອົາໄໝກ້ຽວ	ຈຳປາແດງຄ້ອງເກດ	ກຸ໑໕
ເໝືອນພີ ໄດ້ສະສ່ວຍລ້າງ	ພິບູນເຂັ້ມໃຫ້ສ່ວາງໃຈ	ກຸ໑໖
ຄິດວ່າຢາກໄປເອົານ້ຳ	ອະໂນມມາລ້າງສ່ວຍ ສີນັ້ນ	ກຸ໑໗
ມະຫານິນ ມັນຫາກຕົກສຶກແລ້ວ	ພຽນລ້າງຫາກຊິໃສ ດອກນາ	ກຸ໑໘
ດອງນີ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຫາສຽດຂີ້	ໃສເຮື້ອງຕໍ່ໃຜ ດອກນາ	ກຸ໑໙
ອັນນຶ່ງ ຮຽນຢາກຖາມຂ່າວໄພສີສ້ອຍ	ກາງສະຖານຕົ້ນຕ່ຳ ຮຽນພຸ້ນ	ກຸ໒໐
ມັນຫາກມີຮົ່ມກວ້າງ	ຄົນເຂົ້າຄັ່ງໂຮມ ຢູ່ລື?	ກຸ໒໑
ກາດຳວ່າ ຢາກເຊີຍຊົມກົວ	ຊາຍເກີນຫອມກິ່ນ ວ່າລື!	ກຸ໒໒
ດີແຕ່ໂຕຮູບຮ້າຍ	ດຳປີ້ແປກກາ	ກຸ໒໓
ກາດຳວ່າ ຢາກລົງລອຍນ້ຳ	ອະໂນມມາໃຫ້ຂາວຜ່ອງ ຊິຄືລື!	ກຸ໒໔
ແລ້ວຈຶ່ງເຫາະຫອບຜ້າຍ	ໃຫໃສແຈ້ງດັ່ງພຣະຈັນ	ກຸ໒໕
ພີ່ນີ້ເກີດແຕ່ນ້ອຍ	ບໍ່ເຄີຍຈອບຄຳອະຫັດ	ກຸ໒໖
ເຈົ້າຫາກ ເຄີຍທຽວທາງຫຼວງ	ອົດກູດເອົາພໍ່ສະດຸ້ງ	ກຸ໒໗
ຮຽນຫາກງົມງົວຍ້າຍ	ເດີນໄປທັງຕາບອດ ແທ້ແລ້ວ	ກຸ໒໘
ຂໍໃຫ້ພຣະພີເຈົ້າ	ຈູງເຂົ້າໃສ່ທາງ ແດ່ຖ້ອນ	ກຸ໒໙
ໂອນ! ວ່າຢາກໄຂສະເພົາແກ້ວ	ໃຫ້ເຫັນແຮຣຳຈົບ	ກຸ໓໐
ຈັນເທດ ຂັງອີ່ມໄວ້	ໃນຫັນໝື່ນໃຫ	ກຸ໓໑
ນ້ຳຫາກໄຫຼພັດຂ້ອຍ	ລອຍເອົາກໍ່ມາຍາກ ໃຈເດ!	ກຸ໓໒
ດີທ່ໍ ເຮືອເຫຼັ້ມນ້ອຍ	ຟອງຊ້ຳເສືອກບົນ ພີ່ແລ້ວ	ກຸ໓໓
ຟັງເຢີ! ໂສມສນິດນ້ອງ	ຈຳປາບ້ານເກົ່າ ຮຽນເອີຍ!	ກຸ໓໔
ພີ່ຢາກ ຖາມຂ່າວສັດສິ່ງຊ້າງ	ເສືອສາງງູງອດ ມີລື?	ກຸ໓໕
ປານນີ້ດອງມະນີສ້ອຍ	ແພງແສນສຸດທ້າອ່າວ	ກຸ໓໖
ຍັງຊິຄິດສະເດືອກຕ້ອງ	ປະທຽນຕັ້ງດັ່ງປະສົງ ບໍ່ເດ	ກຸ໓໗
ຮູ້ວ່າ ມີເຄືອຊ້ອນ	ວາງອອນປະເປົ່າ ແພງເອີຍ!	ກຸ໓໘
ປະໄປອົກຂ່າວມໄວ້	ບຸຣຮຳງທ່າງສະເກີນ	ກຸ໓໙

ອົດພໍ່ກູນາເຍື້ອນ	ເອົາໄມຕິຕິດຕໍ່ ແພງເອີຍ!	ກຸ໔໐
ຂໍຂອດພັນທະມິດໄວ້	ແສນຕີຢ່າໃຫ້ຫາຍ ພີ່ຖ້ອນ	ກຸ໔໑
ຢ່າໄດ້ໄລຖົມຖົມ	ຄືໄໝເໝັນຂາດ	ກຸ໔໒
ຢ່າໄດ້ເປັນທ່ອນນັ້ນ	ຄືຝ້າຍຂາດໄນ ພີ່ເນີ!	ກຸ໔໓
ໝາຍຈັກບົງຜົນຜ້າ	ແຊງລະຄອນກ້ຽງກໍ່າ	ກຸ໔໔
ບຸນບໍ່ຍູ່ສິ່ງໃຫ້	ຊິຟຸ່ມດ້ວຍກະຕ່ຽວຂາວ ພີ່ແລ້ວ	ກຸ໔໕
ຄັນບໍ່ໄດ້ໜ່ວຍແກ້ວ	ລູກປະເສີດມະຫາເພັດ ຮຽມນັ້ນ	ກຸ໔໖
ພີ່ຊິຄືນທາງຫຼັງ	ບວດເປັນສົມເຖົ້າ	ກຸ໔໗
ຕັ້ງຕໍ່ບາຣະມີສ້າງ	ເອົາບຸນເປັນທີ່ເພິ່ງ	ກຸ໔໘
ຂໍໃຫ້ພົບໜ່ວຍແກ້ວ	ພິລາເຂັ້ມຊາດຊິມາ ແດ່ຖ້ອນ	ກຸ໔໙
ໂອນ! ມາອີດູປາຊິວນ້ອຍ	ຢາກຊົມໄຄຄໍາຄາດ	ກຸ໕໐
ປາບຶກມາຢູ່ຊ້ອນ	ຕັນຕ້ອນບ່ອນຊົ່ວ	ກຸ໕໑
ຟັງເຢີ! ດາວພຣະກາຍກ້ອ	ພຣະຈັນໃສແສນໂຍດ ເບິ່ງຜຸ່ນ	ກຸ໕໒
ຮຽມຢາກຖາມຂ່າວຫີນກ້ອນລ້ານ	ກາງນ້ຳມາກມູນ ແດ່ຖ້ອນ	ກຸ໕໓
ຝູງໜູ່ເຮືອຊາວຄ້າ	ນາວາຍັງຂຶ້ນລ່ອງ ບໍ່ເດ?	ກຸ໕໔
ອົກພີ່ຢາກຂໍລອບຂຶ້ນ	ຢາມແກ້ວໜ່ວຍພຣະຈັນ	ກຸ໕໕
ຂວັນພີ່ ຫາກເຄີຍຕາຍຍ້ອນ	ດອມຜ້າຊັນບໍ່ມີຈົ່ມ ອີຫຍັງແລ້ວ	ກຸ໕໖
ຄິດຫາກຕົກຮ່ອມແລ້ວ	ພຣະອວນອ້າຍກໍ່ຈິ່ງໄປ ດອກນາ	ກຸ໕໗
ຜີບໍ່ຄາຂອງຄ້າ	ຢາກລອງໂຕນແປວເບິ່ງ ດູນັ້ນ	ກຸ໕໘
ຜີວ່າເຮືອ ຫາກຕ້ອງຫີນແມ່ຊ້າງ	ເວທ້າຍຫາກຊິເຫັນ	ກຸ໕໙
ຫຼິ້ງເບິ່ງຫີນກ້ອນລ້ານ	ຊ້າງໃຫຍ່ພໍ່ໄຂງ	ກຸ໖໐
ເຊີນເຈົ້າແຍງທຽນຄໍາ	ເບິ່ງຍານເງົາແກ້ວ	ກຸ໖໑
ພໍ່ໃຫ້ເຫັນກະບວນເບື້ອງ	ທາງຊິລົງທາຮ່ອມ ໄປນັ້ນ	ກຸ໖໒
ພໍ່ໃຫ້ເຫັນຮຸ່ງແຈ້ງ	ຄອງລ້ຽວບ່ອນຊິໂຕນ ພີ່ຖ້ອນ	ກຸ໖໓
ສອງຫາກທຽວທາງເວັ້ງ	ໄກກັນບໍ່ມີຈວບ ເປັນແລ້ວ	ກຸ໖໔

ເຈົ້າອິດຖາງປ່າໄມ້	ພໍ່ໃຫ້ສ່ອງເຫັນ ແດ່ຖ້ອນ	ກຸຕິ໑
ຮຽນນີ້ ເປັນດັ່ງເດືອນດຳສັ່ງ	ປະສົງແຍງຍັງແວ່ນ	ກຸຕິ໒
ເຫຼັກໜາດຳປອດປີ້	ແຍງໄດ້ກໍບໍ່ເຫັນ	ກຸຕິ໓
ໂອນ໌! ຄວາມທຸກຂ້ອນ	ພື້ນທີ່ແສນຖັດ	ກຸຕິ໔
ໂຮມຢູ່ໃນທາງຖົມ	ຜູ້ດຽວພະອອນອ້າຍ	ກຸຕິ໕
ອັນວ່າ ຈອມກະສັດຜຸ່ນ	ເທທາງທັນສອດ ບໍ່ນໍ?	ກຸຕິ໖
ຢ່າໄດ້ປະອົກຂ່ອມໄວ້	ແດດິນຜູ້ດຽວ ແດ່ເນີ!	ກຸຕິ໗
ໂອນ໌! ມາອິຕິນກາດຳເດ	ຢ່າກທວຍທົງພິບູນເທດ	ກຸຕິ໘
ແກ້ວບໍ່ເນີນນຸ່ງໃຫ້	ແສນຊິດິນກໍທາກຮຸນ	ກຸຕິ໙
ຄັນວ່າ ນ້ອງບໍ່ປອງປຸນໃຫ້	ທາຍໄພຍພໍ່ເດືອດ ທາງນັ້ນ	ກຸຕິ໑໐
ຂວັນພີ່ໄປທ່ຽວກົວ	ກິນເຂົ້າຜອກຜີ ພີ່ແລ້ວ	ກຸຕິ໑໑
ຂໍແກ່ຈອມກະສັດໄທ້	ກູນາເຍື້ອນໄຜດ ມາຖ້ອນ	ກຸຕິ໑໒
ອົກພີ່ປຸນຢູ່ຄ້າງ	ທາງໃຕ້ທາກຊິຄອຍ	ກຸຕິ໑໓
ເຈົ້າຜູ້ໂສມສເລົາເນື້ອ	ອິນໄຂຂຽນຮູບ ມານັ້ນ	ກຸຕິ໑໔
ພີ່ບໍ່ໄດ້ບັກແປ່ນໜ້າ	ແທນເຮືອງໃສ່ໃຜ	ກຸຕິ໑໕
ເຈົ້າຜູ້ປັນຍາສ້ຽມ	ອົດທົງຍານເຍື້ອນໄຜດ	ກຸຕິ໑໖
ພໍ່ໃຫ້ໄດ້ບ່ອນໝັ້ນ	ນຳເຈົ້າແຕ່ຂວັນ	ກຸຕິ໑໗
ອັນວ່າຊາຕາແຄ້ວ	ແນນໄກແສນໂຍດ ກໍດີຖ້ອນ	ກຸຕິ໑໘
ຂໍໃຫ້ຫຍັບຄ່ຽນເຂົ້າ	ມາໄກ້ຢ່າໃຫ້ໄກ	ກຸຕິ໑໙
ເຈົ້າຜູ້ປັນຍາສ້ຽມ	ອົດທົງຍານເຍື້ອນສ່ອງ ດູ່ຖ້ອນ	ກຸຕິ໒໐
ຈັກວ່າເລິກແລະຕື້ນ	ເປັນປັນຮຸຄະນົງ ນັ້ນຖ້ອນ	ກຸຕິ໒໑
ອັນໃຫ້ໜ່າກະໃຈຂ້ອຍ	ຢ່າກຂໍທົງທຽມແທບ	ກຸຕິ໒໒
ເປັນແຜ່ນຜ້າ	ຮຽນຕຸ້ມບໍ່ທ່າງຄົງ ພີ່ແລ້ວ	ກຸຕິ໒໓
ໂອນ໌! ດວງນີ້ຊື່ວ່າສຸດທີ່ອ່າວແດດິນດິນ	ຍິນກະສັນສຸດທະຍິງ	ກຸຕິ໒໔
ວ່າຢ່າກປອງປຸນຕຸ້ມ	ມະນີໄຊກໍມາຍາກ	ກຸຕິ໒໕

ຫິນແຮງໝໍ້ແພ້	ບໍ່ປານແກ້ວໜ່ວຍໃສ	ກຸລ໐
ຄັນບໍ່ໄດ້ໜ່ວຍແກ້ວ	ລູກປະເສີດມະຫາເພັດ ເພິ່ນຜຸ້ນ	ກຸລ໑
ມາຂອດໂຮງຮຽງສອງ	ບໍ່ຍອມຍັງຄ້ານ	ກຸລ໒
ແມ່ນຊິຕິກຂອບຟ້າ	ຟື້ນແຜ່ນພິມມະຈັກ ກໍດີ	ກຸລ໓
ຮຽນຈັກໝາຍຮຽງຮັກ	ຮ່ວມຊະນອນຈົນໄດ້	ກຸລ໔
ຍັງຊິນິຍົມໃຫ້	ຮຽງສອງສົມປະກອບ ບໍ່ເດ	ກຸລ໕
ຫຼືຈັກປະປ່ອຍໄວ້	ໂຮງເສົ້າໜົ່ນໜອງ	ກຸລ໖
ແມ່ນຈັກວອນວານໃຫ້	ອົງລັງກາກົງອາດ ກໍດາຍແລ້ວ	ກຸລ໗
ບັງເກີດເປັນໜອກກ້ອ	ຄວັນກຸ້ມບໍ່ສ່ອງໃສ	ກຸລ໘
ທຸກທີ່ທົມມະນາຍ້ອຍ	ໃນທວງທັນສອາດ	ກຸລ໙
ກໍບໍ່ປົກເຫຼືອໄດ້	ທວງເອົ້າອັງກະສັນ	ກຸ໐໐
ສຸດທີ່ນອນນູມໄຫ້	ຄະນິງໄຫຼເຫຼືອອ່າວ ຮຸນແລ້ວ	ກຸ໐໑
ກໍບໍ່ເຫັນໜ່ວຍແກ້ວ	ໄກລ້າຍິ່ງປະມານ ໂອນ!	ກຸ໐໒
ອາສີມາສົມກ້ອ	ກຸມພະຈັນມົວມືດ ເສັ້ງແລ້ວ	ກຸ໐໓
ຄັງຄານເລີຍເລົ່າຊ້າ	ເປັນຝ້າບຽດບັງ	ກຸ໐໔
ດຽວນີ້ຈັນທະອາດເສົ້າ	ເສັ້ງແສງສູນອ່າ ໄປແລ້ວ	ກຸ໐໕
ນັກຂັຕຣິກຟ້າ	ມົວເສົ້າບໍ່ສ່ອງແສງ	ກຸ໐໖
ຮຽນທາກແປງເຊີງໄວ້	ບໍ່ໂສດາຄໍາຊົກເກົ່າ	ກຸ໐໗
ຊາດທີ່ແນວນາມເຊື້ອ	ອາຊສີສັດໃຫຍ່	ກຸ໐໘
ບໍ່ທ່ອນບິນສອດແສ້ວ	ໄປໄດ້ດັງແຫຼວ ຝັງເຍີ!	ກຸ໐໙
ຈັນທະຮັງເຫຼື້ອນ	ແພງສີສຸດທີ່ອ່າວ ຮຽນນັ້ນ	ກຸ໑໐
ຢ່າໄດ້ລະແຮງເຖົ້າ	ກາຮ້າຍຮ່ວນເຮ ແດ່ເນີ!	ກຸ໑໑
ກາດໍາວ່າ ຢ່າກໝາຍເອົາແກ້ວ	ທັມມະໂຮງມາຂອດ ພິລານັ້ນ	ກຸ໑໒
ດຽວນີ້ ຄໍາຄໍາເຂົ້າຍັງໄປແລ້ວ	ປີເປົ້າຈັງຊິເອົາ	ກຸ໑໓
ເຈົ້າຜູ້ປັນຍາສັງຽມ	ຜຍາຄົມຄ່ອຍຮໍ່າ ດູຖ້ອນ	ກຸ໑໔

ຖວາຍແກ່ອົກຂ່ອມຜຸ້ນ	ພໍ່ໃຫ້ຮ້າຄະນິງ ແດ່ເນີ	ກູ໑໕
ດວງນີ້ ຊື່ວ່າບັງຣະທັດໄວ້	ພາຍໃນໃຫ້ຄຶດຮ້າ ດູຖ້ອນ	ກູ໑໖
ມັບແນບໄວ້ພໍ່ໃຫ້ຮູ້	ພໍ່ໃຫ້ສະເດືອກເຫັນ	ກູ໑໗
ເລື່ອຈັກແປປັນແທ້	ກົວລົມຊິຟອງຟາດ	ກູ໑໘
ຢ້ານແຕ່ຫົນກ້ອນລ້ານ	ແຊວເຂົ້າຊິຢູ່ຕັນ ນັ້ນເດ	ກູ໑໙
ບຸນບາບໃຫ້	ຮຽງສອງເປັນຄູ່	ກູ໒໐
ຄັນວ່າ ບຸນບໍ່ນ້າວແນບໃຫ້	ຄືຊິມັງນມອດຊິວັງ	ກູ໒໑
ວ່າຈັກຍົກນີ້ວຢື້	ຢ່ວແກ້ວກໍບໍ່ເຖິງ ບຸນເອີຍ	ກູ໒໒
ອົດພໍ່ຊູຊັກໃຫ້	ພຽງສອງສົມປະກອບ ກັນແນ	ກູ໒໓
ຢ່າໄດ້ລະອົກຂ່ອມໄວ້	ສອງຂ້າງຫ່າງສະເທີນ ແດ່ຖ້ອນ	ກູ໒໔
ສົມສເລົາໜ້າ	ອິນຂຽນແປງຮູບ ຮຽນເອີຍ	ກູ໒໕
ຄຳພີຕ້ານຕໍ່ນ້ອງ	ຍາໃຫ້ຫ່າງສະເທີນ	ກູ໒໖
ສັງມາທຸກຂມອດຂ້ອນ	ຂລັງທອງສຸດທີ່ອ່າວ	ກູ໒໗
ຍັງຊິໄດ້ກ່ອນກ້ຽວ	ເຝືອຝັນດັ່ງປະສົງ ບໍ່ນໍ?	ກູ໒໘
ແພງສີສ້ອຍ	ສເນຫາເຈົ້າພີ່	ກູ໒໙
ສັງມາຂັງຍຶດໄວ້	ຍາວໄດ້ໜື່ນອະສົງ ນີ້ເດ	ກູ໓໐
ເຖິງຫາກເນົາຢູ່ຫ້ອງ	ທຽມແທບແພງຂວັນ ກໍດີ	ກູ໓໑
ເໝືອນດັ່ງ ນອນແປວອັກຄີ	ບໍ່ຕາຍທະລອນເຍື້ອນ	ກູ໓໒
ບໍ່ແມ່ນບຸນເຮົາແລ້ວ	ເວນມາຈຳພາກ	ກູ໓໓
ຮູ້ວ່າເວນນາຖເນື້ອ	ນຳໃຫ້ຫ່າງສອງ	ກູ໓໔
ສຸດທີ່ອ່າວເປັນຄົນໃບ້	ປ່ວງທະວາຫຼົງອາດ ອວນເອີຍ	ກູ໓໕
ຝົນຫາກຕົກຮົ່ວຍ້ອຍ	ຮຳໜ້າກໍຈຶ່ງໜາວ	ກູ໓໖
ວ່າຈັກໜາຍຮຽງແກ້ວ	ມະນີໄຊທັມມະຣາດ ຮຽມຜຸ້ນ	ກູ໓໗
ບຸນບໍ່ຍູ່ສົງໃຫ້	ແສນຊິດີ້ນກໍຫາກຮຸນ ດອກນາ	ກູ໓໘

(ຈົບບໍ່ຣະບອນ)

ໝາຍເຫດ

ບາງສະບັບວ່າ:

ແຖວ ສ໕໒ ເຫງົາຫງ່ວນ ແທນທີ່: ເຫງົາຫງ່ວນ_____

ແຖວ ສ໕໓ ໝາຍຜາດ ແທນທີ່: ຜາຍຜາດ

ແຖວ ສ໕໓ ສັງນາງວ່າຫີ້ໄວ້ ຊີລັບຫຼ່ຽມຄົມເພັດ ແທນທີ່:

ສັງນາງວ່າຫີ້ໄວ້ ຊີລັບຫຼ່ຽມຄົມເພັດ

ແປສັບ

ດວງ = ອັນ

ບຸ = ໝັ້ນ

ທໍຣະນີ = ດິນ, ແຜ່ນດິນ

ກຸມ = ໃຊ້ແຮງແຂນຮັດ

ພຣະກອນ = ແຂນ (ຣາຊາສັບ); ຄໍາກອນປະພັນໂດຍພຣະຣາຊາ ຫລື ພຣະອາຈານ,

ກໍາ = ໃຊ້ແຮງມືບີບຮັດໄວ້

ກໍາໂຮບ = ກໍາຮວມເຂົ້າກັນ

ເກາະ = ໃຊ້ຂໍເກາະຕິດກັນ

ກ່າຍ = ໃຊ້ໄມ້ຊີ້ກ່າຍທາງນອນຫາກັນ

ເກີຍ = ໃຊ້ໄມ້ຄໍາເກີຍທາງງ່ຽງຫາກັນ

ໂລບ = ບໍ່ຊື່ສັດ, ບໍ່ຊື່ຕຣົງ, ລັກ, ຂີ້ລັກ

ລ້ຽວ = ປ່ຽນທິດທາງເດີນ

ໂລບລ້ຽວ = ໄປທາງລັດ, ລັດລ້ຽວ

ສເນນ ນາຈາກ ສີເນຣຸ (ສັນສກຣິດ) ແລະ ສຸເນຣຸ (ປາລີ) = ພູເຂົາຫລວງ

ອັນເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງສວັນໃນເທພນິຍາຍອິນເດັຽ, ພູເຂົາໃຫຍ່

ຄ້ານ = ຕ້ານ (ຕ້ານທາງ)

ໄຄ່ນ = ປ້າລົງ, ຊຸດຫລືຕັດໃຫ້ລົ້ມລົງ

ຄອນ = ໄຄອ, ບໍ່ແທ້ໝາຍ, ຫລົມ

ຄະ = ຄໍານຳໜ້າ ມີຄວາມໝາຍຄືກັບຄຳຢູ່ທາງໜ້າ

ຄະເຄື່ອນ = ເຄື່ອນ, ຍ້າຍຈາກບ່ອນນຶ່ງ ໄປຫາບ່ອນອື່ນ

ຈຸງ = ຈຳ, ຈຸ, ໃກ້ຈົນຈຸກັນ

ແກ່ນ = ໃຈກາງ

ເຫງົ້າ = ກົກເຄົ້າ, ຮາກເຫງົ້າ

ກາ = ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ໝາຍໄວ້ ຫລື ກາໄວ້

ກາບ = ເປືອກໄມ້

ໄກວ = ແກວ່ງໄປມາ